

SAYFA 17-18 | DEVLET SENDİKACILIĞI YA DA SINIF SENDİKACILIĞI

İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

ISSN: 1303-9040

AYLIK SİYASİ GAZETE | 20 AĞUSTOS-20 EYLÜL 2026 | SAYI: 240

FİYATI: 20 TL

KENDİ GÜCÜNE GÜVEN, KİTLESEL VE TOPYEKÛN DİRENİŞİ ÖRGÜTLE!

Haber kaynağı burjuva medya veya muhalefet eder gibi yapan Halk TV, Sözcü TV olan biri için ülkede belki yaprak kıpırdamıyor olabilir ya da en fazla Yeni Parti ve Özgür Özel'in eylemleri var gibidir. Oysa gerçek bambaşkadır. Bizler işçi eylemlerini gazetemizin sayfalarına sığdırmakta zorlanıyoruz. Benzer şeyi çevre eylemleri, kadınların eylemleri, emeklilerin, diğer toplumsal kesimlerin eylemleri için söyleyebiliriz. Ama medyada bunlara bir karartma uygulandığı ortadadır. Bu karanlık üretimi, bu saldırı temel alınarak, "ülkede direnişler yoktur" ya da "hani nerede işçi eylemleri" demek, gerçekte işçi eylemlerinin eksikliğine, eksik yönlerine vurgu yapmak demek değildir.

SAYFA 3-6 | İŞÇİ HABERLERİ
SALDIRILAR ARTIYOR, DİRENİŞ DEVAM EDİYOR

SAYFA 17-18 | GÜNCEL
SARAY REJİMİ'NE KARŞI MÜCADELE

KENDİ GÜCÜNE GÜVEN, KİTLESEL VE TOPYEKÛN DİRENİŞİ ÖRGÜTLE!

Siyasilerin ezberidir. Ülkemiz geliyor; büyüyor. Saray Rejimi, her konuda olduğu gibi bu konuda da kendi yöntemlerini ortaya koyuyor. Mesela her seçim öncesi veya kriz anlarında bir anda petrol ya da doğalgaz rezervleri bulunur. Ama nedense o rezervler hiç kullanılmaz! Son dönemin “büyüme” masalları ise savaş sanayii üzerinden yazılıyor. Ekonomiye, istihdama katkısı son derece düşük ama kârlılığı korkunç büyük savaş sanayii, sanki bütün halkı doyuracakmış gibi anlatılıyor. Oysa yaşanan, sermayenin savaş müptelası hâlidir. ABD ve NATO’nun savaşı yayma planlarına balıklama atlayan (aslında bir sömürge olarak başka da bir şansı olmayan) mevcut devlet çarkının desteğiyle bu savaş sevicilik geliyor. Bir ön cephe ülkesi olarak İran ve Rusya’ya karşı görevler Ankara’da yapılan NATO Zirvesinde egemenlerin önüne konulmuştur.

Kitlesel direnişi işçi ve emekçiler örececek!

Gezi Direnişi’nden bu yana, ülkemizde direniş sorunu yoktur. Yerelerde, toplumsal sorunlarda, işçi havzalarında direnişler sürüp gidiyor. Tekrar bir Gezi beklemek, bir şey yapmadan beklemek, direnişleri görmezden gelmek, küçümsemek, en kötü yaklaşımdır; en hafif deyişle ayıptır. Nitekim 19 Mart’ta tekrar bir direniş dalgası yaşandı. Direnişe damga vuran, direnişi yayan ise Beyazıt’ta öğrencilerin polis barikatını aşmasıdır.

Açlık, işsizlik, devlet terörü, siyasal hakların gasbı, işçi sınıfının her hak arama eyleminin bastırılması, artan sömürü ve yoksulluk nedeniyle kitlelerin tepkisi gelişmektedir.

Kitlesel direniş, sadece Yeni Partinin eylemleri değildir. Bunu düşünmek doğru da değildir, körlüktür. Kitlesel direniş, büyük ölçüde kendiliğinden karakterde gelişen eylemlerden oluşmaktadır. İşçilerin, emeklilerin, kadınların, gençlerin, yaşam alanlarını savunanların eylemlerinden oluşmaktadır.

Mücadele somut olarak ilerler. Kitleler kendi eylemlerinden öğrenirler. Devrimcilerin, öncü işçilerin görevi Saray Rejimine karşı mücadelenin yollarını göstermek, önderlik etmektir.

Esir değiliz işçiyiz, yarının sahibiyiz!

Haber kaynağı burjuva medya veya muhalefet eder gibi yapan Halk TV, Sözcü TV olan biri için ülkede belki yaprak kıpırdamıyor olabilir ya da en fazla Yeni Parti ve Özgür Özel’in eylemleri var gibidir. Oysa gerçek bambaşkadır. Bizler işçi eylemlerini gazetemizin sayfalarına sığdırmakta zorlanıyoruz. Benzer şeyi çevre eylemleri, kadınların eylemleri, emeklilerin, diğer toplumsal kesimlerin eylemleri için söyleyebiliriz. Ama medyada bunlara bir karartma uygulandığı ortadadır. Bu karanlık üretimi, bu saldırı temel alınarak, “ülkede direnişler yoktur” ya da “hani nerede işçi eylemleri” demek, gerçekte işçi eylemlerinin eksikliğine, eksik yönlerine vurgu yapmak demek değildir. Tersine bir durumdur ve gerçeklikten kopma hâlidir. Tekelci kapitalizmde burjuva basın karanlık

üretir ve bu konuda çok ustadırlar. Onların, burjuva basının kara gözlüklü ve kara ruhlu adamlarının bir sorunu var; eninde sonunda gerçek ortaya çıkar. İyi ama bizim solcularımızın, burjuva basına aldanıp, kitlesel direniş hareketine gözlerini kapamaları için, burjuva basının karanlık üretme merkezi olduğunu sık sık unutmaları affedilir değildir.

Nisan-Haziran 2026 döneminde, kitle hareketinde yeni bir ivme ortaya çıkmıştır. Bu ivme, olumludur ama kitle hareketinin karakterini değiştirecek durumda henüz değildir. Migros direnişi olumlu bir adım olmuştur. Medyanın karanlığı delinmiştir. Madencilerin Eskişehir’den Ankara’ya yürüyüşü, bir başka anılması gereken direniştir. Üçüncüsü Edirne’de madencilerin direnişidir. Dördüncüsü özel okul öğretmenlerinin direnişidir. Bu direnişlerin dışında da direnişler vardır. Tüm bunlar sendika mafyasının hegemonyasına rağmen olmaktadır. Edirne’de kendilerini madene kapatan madencilerle röportaj yapan gazeteci Umut Taştan gözaltına alınmıştır. Daha sonrasında çeteler tarafından işçilere ateş açılmıştır. Daha önce Özel Okmeydanı Hastanesinde hakları için direnen işçiler de çeteler tarafından taciz edilmişti. Yeni bir yöntem gibidir. Sendika mafyası bırakın harekete geçmeyi, açıklama bile yapmamıştır.

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikasının Ankara’daki eylemlerine başta KESK olmak üzere eğitim sendikaları sessiz kalmıştır. Bu, sendika mafyasının, mevcut sendikal yapının halini ortaya koymaktadır.

Bu direnişlerin dersini çıkarmak ilerici işçilerin, öncü işçilerin öncelikli işlerinden biridir.

Saray Rejimini işçiler gönderecek!

Saray Rejimine karşı mücadeleyi seçimlere bağlayan, oy vermeye indiren her anlayış, aslında Saray Rejimine meşruluk katan anlayışlardır. Başta Yeni Parti olmak üzere, burjuva partilerin başka bir önerisi de yoktur. Oysa Saray Rejimi sandığı çoktan gömmüştür. Butlan kararı ve sonrasında ortaya çıktığı gibi, muhalefet Saray Rejiminin bir parçasıdır. Özgür Özel ve İmamoğlu’nun NATO tedrisatı uyarınca “törpülenmemiş olması” durumu değiştirmez. Zaten onlar da NATO’ya karşı falan da değildir.

Neredeyse kime sorarsanız sorun halkın yüzde 90’dan fazlası Saray Rejimine karşıdır. İşçiler, emekçiler, gençler, kadınlar karşıdır. Sarayın yarattığı ranttan-yağmadan nemalanan şirketler, aile ve yakın çevresine göbekten bağlı taşeron şirket sahipleri, troller, çeteler, bunlara her koşulda inananlarla birlikte oy oranları yüzde 10 bile yoktur. Ama meşrulukları Barrack’ın ifadesiyle Trump tarafından sağlanmıştır. Seçimler, görüntüyü kurtarmak içindir, ona bile yaramasa da.

Saray Rejimine karşı mücadele geniş, kitlesel bir mücadeledir. Ancak zaferi, devrimci örgütlülüğe bağlıdır. İşçi sınıfının devrimcileştirilmesi, işçi sınıfının en ileri unsurlarının onların öncüsü olarak devrimci örgütlenmenin saflarında birleşmesi, ana hattır. Bu hat içinde olmak üzere, kitlesel direnişi örgütlemek, yaymak ve kararlılık kazanmasını sağlamak üzere Birleşik Emek Cephesinin örgütlenmesi bu hattın içindedir.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

SALDIRILAR ARTIYOR, DİRENİŞ DEVAM EDİYOR

İşçiler, emekçiler artık direnmekten başka şansları olmadığını görüyor, eyleme geçiyorlar. Ülkenin her yerinde basın açıklamaları, yürüyüşler, açlık grevleri, direniş çadırları, grevler yaşanıyor. Dayanışma eylemleri henüz küçük adımlarla da olsa başlıyor.

Son yıllarda ancak örgütlü olarak kazanılabileceğini anlayan emekçilerin sendikalı olma eğilimi artıyor.

İşçilerin hemen her fabrikada sendikalı olma hakları sistematik olarak

gasbedilirken öncü işçiler de çoğunluk sağlanamadan işten atılmaya başlıyor. Çoğunluk belgesi alınan istisnasız hemen her işletmede patronlar, bakanlığın verdiği yetkiye itiraz ediyorlar. Süreci mahkemeler yoluyla yıllarca uzatarak sendikalı işçi sayısını azaltmaya, yetkiyi düşürmeye çalışıyorlar. Sendika hakkı için mücadele eden işçilerin maruz kaldıkları bu uygulamalara karşı çıkış için topyekûn direniş, birlikte mücadele etmek dışında seçenek yoktur.

Her direniş, her mücadele alanı ile dayanışmak ana görevimiz olmalıdır.

Panel-san'da direniş sürüyor

Polatlı OSB'de faaliyet gösteren 170 işçinin çalıştığı Panel-san firmasında Birleşik Metal-İş Sendikası'nın yetkisinin onaylanmasının ardından firma yetkiye itiraz etti. Bu süreçte fabrikada işçilere yönelik baskılar başlarken 2 işçi işten çıkarıldı. Sendika üyesi işçiler, baskılara ve işten atmalara karşı 3 Ağustos'ta direniş başlattılar.

"Performans bahane, patron sendika istemiyor"

İşten çıkarılan işçilerden biri, gerekçe olarak performans düşüklüğünün gösterildiğini belirterek, "Bugüne kadar herkes performansımızdan memnundu. Sendikaya üye olduktan sonra her şey değişti. Bu suçlamaları sırf sendika girmesin, işçiler haklarını savunmasın diye yapıyorlar. Göz korkutmaya çalışıyorlar. İçerideki arkadaşlar dirençli olsunlar. Hakkımızı sonuna kadar savunacağız," dedi.

İşten çıkarılan bir diğer işçi ise asıl gerekçenin sendikalaşma olduğunu belirterek, "Senelerdir burada çalışıyorum. Kendi işim dışında da her işe koşuyorum. Herkes bizden memnundu. Esas atılma sebebimiz sendikalaşmak. İşimizi geri istiyoruz. Hakkımızı arıyoruz, sendikamız ile sonuna kadar buradayız. İşimizi alana kadar, hep beraber masaya oturana kadar burada direnişe devam edeceğiz," diye konuştu.

Direnışteki Panel-san işçilerinin üzerine tır sürüldü

Direnışin ikinci gününde işçilerin ve sendika yöneticilerinin üzerine araç sürüldü. Olay sırasında bir sendika yöneticisinin ayağının ezilmekten son anda kurtulduğu belirtildi. Direnişin dördüncü gününde ise direniş çadırının üzerine tır sürülerek işçilerin yıldırılmaya çalışıldığı

ifade edildi. Tır şoförünün, talimatı fabrika yöneticilerinden aldığını söylediği aktarılırken, Birleşik Metal-İş Sendikası olayla ilgili hukukî süreç başlatacağını açıkladı.

Sendika yöneticileri ayrıca direniş çadırının bulunduğu alanın şirket araçları ve turlarla kapatılarak, fabrikada üretime devam eden işçilerin görüş alanından çıkarılmaya çalışıldığını belirtti.

Sendikalaşmaya karşı baskı ve haydutluk

Sendika yöneticileri, fabrikada sendikalaşan işçilere yönelik mobbing ve baskının arttığını belirterek, "Daha önce telefon kullanımı yasak değilken yasaklandı. Muhtemelen işçiler içeriden görüntü ya da bilgi yollamasın diye. Sendikaya üye olan işçilere sürekli tutanak tutulup baskı uygulanıyor. İşçilerin bir araya gelmesi engelleniyor. Direniş çadırına ve sendikanın basın açıklamalarına işçilerin katılmasını engellemek için giriş çıkış saatleri değiştiriliyor," dedi.

Nepalli işçiler için hazırlık

Ankara'da birçok fabrikada ağır çalışma koşullarında düşük ücretlerle çalıştırılan Nepalli işçilere yönelik bir hazırlığın Panel-sanda da başladığı belirtildi. Sendika yöneticileri, bu adımın sendikanın yetkisini düşürmeye yönelik bir hamle olduğunu ifade ederek, Nepalli işçilerin barınacağı alanlarda yapılan hazırlıkları paylaştı.

BBCA Storex'te grev devam ediyor

Tekirdağ Çorlu'daki Avrupa Serbest Bölgesi'nde faaliyet gösteren BBCA Storex fabrikasında Birleşik Metal İş Sendikası'na üye oldukları için işten çıkarılan işçiler, işe iade ve sendikal haklarının tanınması talebiyle başlattıkları eylemi 21 gündür sürdürüyorlar.

Anayasal haklarını kullanarak sendikaya üye olan işçiler, patronun baskısıyla karşılaştılar. Sendikal örgütlenmenin önüne geçmek isteyen BBCA Storex patronu, 14 sendikalı işçinin işine son verdi. Haksız işten çıkarmaların ardından 20 Temmuz'da fabrika önünde direnişe başlayan BBCA Storex işçileri, talepleri kabul edilene kadar mücadelelerini kararlılıkla sürdüreceklerini belirttiler.

Ankara Polatlı OSB'de faaliyet gösteren Panel-san Çatı Cephe Sistemleri Sanayi ve Ticaret AŞ'de Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye işçilerin, patronun baskılarına ve işten atmalara karşı başlattığı direniş 8'inci gününü geride bıraktı. Birleşik Metal İş Genel Örgütlenme Sekreteri Fehmi Elmacı, vardiya giriş çıkışlarında işçilere seslenerek, "İşten çıkarılan arkadaşlarımız işe iade edilmeye ve anayasal sendika hakkımıza saygı duyuluncaya dek mücadelemizi birlik ve dayanışma içinde kararlılıkla sürdüreceğiz," dedi. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Panel-sanda Birleşik Metal-İş Sendikası'nın yetkisini onaylamasının ardından şirketin itirazıyla süreç yargıya taşınmış, bu süreçte fabrikada işçilere yönelik baskılar başlarken, 2 işçi işten çıkarılmıştı.

Söz, yetki, karar işçilere!

Bağımsız Maden İş üyesi madenciler Ankara'da

Yıldızlar SSS Holdinge bağlı işletmelerde ücret, tazminat ve ücretsiz izin sorunlarına karşı Bağımsız Maden-İş üyesi Eti Gümüş ve Doruk Madencilik işçileri Elazığ ve Eskişehir'den Ankara'ya gittiler.

Madenciler 10 Ağustos'ta Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı önünde yaptıkları eylemde gözaltına alındılar. Ankara Valiliği, il genelinde 15 gün süreyle eylem ve etkinlik yasağı ilan etti. Karar, Enerji Bakanlığı önünde eylem yapmak isteyen 80 madencinin gözaltına alınması ardından geldi. 12 Ağustos'ta yeniden Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı önüne gitmek isteyen madencilerin önü Milli Kütüphane Metro Durağı'nda polis tarafından engellenerek ablukaya alındılar.

BİRTEK-SEN Genel Başkanı Mehmet Türkmen de yasak kararını şu sözlerle eleştirdi: "Bu iktidar patronların iktidarı! Bu devlet patronların devleti! İşçinin hakkına çöken hırsız bir patron için alınan önlemlere bakın! Haklarını isteyip patronu rahatsız etmesinler diye sendika başkanıyla birlikte hepsini gözaltına almak yetmedi, şimdi de bir patrona özel Ankara genelinde 15 gün eylem yasağı. Bu düzeni işçiler yıkacak!"

Bağımsız Maden-İş, işçilerin Ankara'ya geliş nedenini de bakanlığın daha önce verdiğini söylediği sözlerle ilişkilendirdi: "Yıldızlar SSS Holding, yurdun dört bir yanındaki Nesko, Doruk, Yunus Emre Termik, Eti Gümüş, Yıldız Bakır, KMK Madencilik, Söğüt Seramik, OEDAŞ, Kay Süt işletmelerine işçileri, halkı, esnafı ve belediyeleri soymuş ve Enerji Bakanlığı başta olmak üzere tüm Bakanlıklar izin vermiştir.

"Eti Gümüş işçisine ödemeler 6 Ağustos'ta yapılacak dediniz, Doruk madencisine ücretsiz izinler ödenecek dediniz. Yoksunuz! Biz sözümüzün arkasında duruyoruz, ödeme olamazsa geri geleceğiz dedik ve geldik. Artık hakkımızı almadan dönmeyiz!"

Eti Gümüş işçileri: Yaklaşık sekiz aylık ücret alacağı

Bağımsız Maden-İş'in hazırladığı Yıldızlar SSS Holding ve Doruk Madencilik raporunda, Elazığ'ın Maden ilçesindeki Eti Gümüş işletmesinde çalışan işçilerin yaklaşık sekiz aylık

ücret alacağı bulunduğu belirtiliyor.

Sendikaya göre şirket ekipmanlarını bölgeden çekmesine rağmen işçilerin alacakları ödenmedi. Ayrıca Maden Belediyesi dâhil yereldeki çeşitli kurum ve işletmeler de holdinden alacaklı.

Doruk Madencilik işçileri de alacaklarını alamıyor

Eskişehir'in Mihalıççık ilçesinde faaliyet gösteren Doruk Madencilik işçilerinin ücret ve özlük hakkı mücadelesi ise aylardır sürüyor.

İşçiler, 12 Nisan'da Mihalıççık'tan Ankara'ya doğru yürüyüş başlatmışlardı. Maden, Yunus Emre Termik Santrali ile birlikte 2022'de Yıldızlar SSS Holdinge devredildi. Devirden sonra yaklaşık 300 işçi altı ay ücretsiz izne çıkarıldı ve ücret ödemelerinde ciddi aksamalar yaşandı. İşçiler daha önce de ücretlerini alabilmek için madende kendilerini kapatma ve açlık grevi dâhil çok sayıda eylem yaptılar.

Sendikanın verilerine göre mağduriyet yaşayan 400 işçiden 180'i hâlen çalışıyor ya da ücretsiz izinde bulunuyor, 220'si ise artık işletmede çalışmıyor. Sendika, geçmiş dönemler de dâhil edildiğinde haklarını alamayan işçi sayısının bunun çok üzerinde olduğunu söylüyor.

İşçilerin talepleri

Bağımsız Maden-İş, Doruk Madencilik işçilerinin aylarca ödenmeyen ücretlerinin, ikramiye ve yıllık izin gibi alacaklarla birlikte ödenmesini, geçmişte işten ayrılan veya çıkarılan işçilerin tazminatlarının verilmesini ve işçilere rızaları dışında dayatıldığını söylediği ücretsiz izin uygulamasının kaldırılmasını talep ediyor.

Ayrıca güvenli çalışma koşullarının sağlanması, sendikal mücadelede öncülük ettikleri gerekçesiyle işten çıkarılan işçilerin işe iadesi ve iş güvencesinin sağlanması diğer talepler arasında.

Türkiye Maden İş üyeleri de Ankara'da

Türkiye Maden İş Sendikası üyesi Doruk Madencilik işçileri de verilen sözlerin tutulmadığı gerekçesiyle Yıldızlar SSS Holding önünde kendilerini ağaçlara zincirlediler. Polis müdahalesiyle sendika yöneticileri de dâhil 60 işçi gözaltına alındı.

Doruk Madencilik'e bağlı Türk-İş'te örgütlü işçiler Ankara'da Yıldızlar SSS Holding önünde eylem yaptı.

30 Temmuz Perşembe günü holding binası önüne kendini zincirleyen işçilere müdahale edildi.

Şirketten yapılan açıklamada, iş bırakma eylemleri nedeniyle üretimin zarara uğradığı, "dış piyasadaki kömür temin edilmek zorunda kaldığı" gerekçesi ifade edildi.

Türkiye Maden İşçileri Sendikası Orta Anadolu Şube Başkanı Talih Kocabıyık, "En büyük sıkıntımız, arkadaşlarımızın kıdem tazminatları ve alacaklarıdır," dedi. Alacakların 23 Temmuz'da ödeneceğinin taahhüt edildiğini hatırlatan Kocabıyık,

şunları söyledi:

"Eylemlerimizin şiddetinin ve dozunun artarak devam edeceğini söylemiştim. Bu kararlılığımızı sürdüreceğiz. Defalarca ifade ettim, emniyet güçlerimizle karşı karşıya gelmek gibi bir niyetimiz yok. Ancak bu firmadan alacaklarımızı tahsil etmenin başka bir yolu kalmadı. Bu nedenle eylemlerimizi kararlı bir şekilde sürdüreceğiz. Protokolde yer alan tutarlar ödeninceye kadar Ankara'dan ayrılmayacağımızı belirtmiştim. Sözümün arkasındayım. Kangren büyüdü, artık bütün vücudu sarmaya başladı. Maalesef Yıldızlar Holding bu işi yapamıyor. 45 aydır sabrettik, artık sabrımız taşı."

Hödlmayr'da grev

DİSK Nakliyat İş Sendikası Gebze Şubesinin örgütlü olduğu Doğu Otomotivin başta Volkswagen olmak üzere distribütörlüğünü yaptığı otomotiv markalarını taşıyan Hödlmayr Lojistikte işçiler 30 Temmuz'da greve çıktılar.

Doğu Otomotivin distribütörlüğünü yaptığı otomotiv markalarının taşımacılığını yapan Hödlmayr Lojistik işçileri 2024 yılında DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikasında örgütlenmeye başladılar. Patronun tüm saldırılarına karşı mücadele edilirken çoğunluk yetkisi de tespit edildi. Ancak her işyerinde olduğu gibi keyfi yetki itirazlarıyla süreç uzatılmaya çalışıldı. İşten çıkarma saldırıları, sendikadan istifa etme baskıları arasında işçiler kararlılıklarını sürdürdüler. Yetki kesinleştiğinde patron sendika ile masaya oturmayı reddetti.

Nakliyat İş Sendikası 30 Temmuz'da grev ilan etti.

Yetki itirazı

DİSK Nakliyat İş Sendikası Gebze Şubesinin iki yıl süren çalışmalarıyla örgütlendiği ve 100'e yakın çalışanın olduğu Hödlmayr Lojistikte 30 Temmuz'da greve çıkıldı. Süreç içerisinde işten çıkarılan bazı işçiler davaları kazanırken bazılarının davalarının ise devam ettiği belirtildi. İşçiler, tüm saldırılara rağmen sonuna kadar direnmekte kararlı olduklarını açıkladılar.

Dev Yapı-İş: Yaşasın işçilerin enternasyonalist birliği!

İstanbul Arnavutköy'deki Sazlıbosna TOKİ şantiyesinde çalışan İranlı inşaat işçilerini ziyaret eden Dev Yapı-İş Sendikası, işçi simsarı şebekelerin aracılığıyla İran'dan getirilen işçilerin maruz kaldıkları haksızlıkları bir açıklama ile teşhir etti.

Sendika ile irtibat kuran işçileri kaldıkları şantiyede ziyaret eden Dev Yapı-İş Genel Başkanı Özgür Karabulut, sendika X hesabından şu açıklamayı paylaştı.

örgütlü güç ile kazanacağız!

Ağaç A.Ş. işçileri: 5 yıl sonra güvenlik soruşturması bahane edildi

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) iştiraki Ağaç A.Ş.'de "güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması" gerekçesiyle işten çıkarılan işçiler, Sarıyer'de, 11 Ağustos'ta, direnişlerinin 104. gününde açıklama yaptılar.

Direnışteki işçilerden Kezban Karlık, işten çıkarılmalarının ardından yaşadıkları hukuksuzluğun giderilmesi ve işe iade edilmeleri için başta Ağaç A.Ş. Genel Müdürü Banu Saraçlar olmak üzere pek çok muhataplarına yaşadıkları mağduriyeti anlatan dosyaları ilettikleri ancak başvuruların hiçbirine ilişkin somut bir adım atılmadığını ifade etti, "Biz artık söz değil, somut bir irade ve çözüm bekliyoruz," dedi.

İBB iştiraklerinden Ağaç A.Ş. bünyesinde çalışırken "güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması" gerekçesiyle işten atılan işçiler başlattığı direnişin 104. gününde eylemlerine açlık grevi ile devam edeceklerini duyurdular.

Yıllardır kurumda emek verdiklerini belirten işçiler, işten çıkarma sürecinde idarenin çelişkili gerekçeler sunduğunu ifade ettiler: "İlk etapta bize bunun bir valilik kararı olduğu, ardından da İBB'nin kararı doğrultusunda yapıldığı söylendi. İnsan Kaynakları Daire Başkanlığından gelen yazıda ise son kararın Ağaç A.Ş.'ye bırakıldığı ifade edildi. Biz 5 yıldır bu kurumda çalışıyoruz. İşe ilk girişte ve 2022 yılındaki süreçlerde zaten güvenlik soruşturmasından geçtik. 5 yıl sonra, tam iki kez güvenlik soruşturmasından geçmiş çalışanların bu gerekçeyle işten çıkarılmasının mantığı nedir? Topu sürekli valiliğe veya İBB'ye atarak bizi oyalıyorlar."

"YAŞASIN İŞÇİLERİN ENTERNASYONALİST BİRLİĞİ!"

İşçi simsarı şebekelerin aracılığıyla İran'dan getirilen ve TOKİ şantiyelerinde çalıştırılan işçilerin hakları taşeronlar eliyle gasp ediliyor.

Arnavutköy Sazlıbosna TOKİ şantiyesinde İranlı işçileri ziyaret ettik. Sorunlarını dinledik, çözüm yollarını birlikte konuştuk.

Aylardır ücretlerini alamıyorlar. Ailelerini arayacak paraları, ceplerinde sigara alacak paraları bile yok.

Çalıştıkları taşeron ortadan kaybolmuş. İşçilerin karşısına çıkacak, hesap verecek bir muhatap dahi bulamıyoruz.

TOKİ'yi sorumluluk almaya, işçilerin yaşadığı mağduriyeti gidermeye ve tüm haklarının ödenmesini sağlamaya çağırıyoruz!

İranlı, Türkiyeli, göçmen fark etmez!

İşçi işçidir. Haklarımız ortak, mücadelemiz ortak!

İşçilerin emeğini sömürenlere karşı birlikte mücadele edeceğiz.

Bu sürecin takipçisi olacağız. İşçilerin hakları ödenene kadar mücadelemizi sürdüreceğiz!

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ!
YAŞASIN ENTERNASYONALİST DAYANIŞMA!"

Özel sektör öğretmenleri görüşmelere başladı, mülakat mağduru öğretmenler kazandı

Özel sektörde çalışan eğitim emekçileri ve mülakat mağduru öğretmenler, taban maaş uygulamasının geri getirilmesi ve atama mağduriyetinin giderilmesi talepleriyle 14 Temmuz Salı günü yeniden Ankara'da bir araya geldiler. Demokratik haklarını kullanan öğretmenler 16 Temmuz Perşembe günü şiddetli bir polis saldırısına uğradı; 52 öğretmen gözaltına alındı.

İlk adım: Görüşmeler başladı

Bir yıldır bakanlık tarafından sözü verilen ancak yapılmayan toplantı 30 Temmuz tarihinde gerçekleştirildi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının davetiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve Hazine ve Maliye Bakanlığı temsilcileri, işveren örgütleri, Eğitim-Bir-Sen, Eğitim-İş, Türk Eğitim-Sen ve Öğretmen

Sendikası heyeti bir araya geldi. Toplantının gündemi, özel öğretim kurumlarında çalışan eğitim emekçilerinin yaşadığı sorunlar ve bu sorunlara yönelik çözüm önerileriydi. Öğretmen Sendikası ve mülakat mağduru öğretmenlerin kararlı mücadelesiyle kurulan masada talepler ifade edildi. İkinci toplantı 12 Ağustos tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının çağrısı ile özel öğretim kurumlarında çalışan öğretmenlerin koşullarının iyileştirilmesi ve sorunlara dair çözüm önerileri konuşuldu.

Taban ücret ve çözüm formülleri ele alındı. Çözüm yönetmelerini somutlaştırma talebi ile üçüncü bir toplantı kararı alındı. Eğitim emekçilerinin mücadelesi devam ediyor. Öğretmen Sendikası ile birlikte hareket eden mülakat mağduru öğretmenlerin atama talebi de kazanıma dönüştü.

Kısaca Öğretmen Sendikası

2021'in ağustos ayında kurulan Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası (Öğretmen Sendikası), direngen mücadelesi, tek bir üyesini bile yalnız bırakmaması, dershanelerden özel okulların önüne yürüttüğü fiilî eylemlerle direnişini büyütürken sendikal hareketin en hızlı büyüme başarısını yakalayan sendikalarından biri olarak da tarihe adını yazdırdı. 2022 Ocak ayında 612 üyeden 2026 Temmuz ayında 10307 üyeye ulaştı. Yetkisiz bir sendika olması, herhangi bir konfederasyona bağlı olmadığı için destek görmemesi, barajın oldukça yüksek olduğu bir işkolunda faaliyet yürütmesine rağmen önemli bir ilerleme kaydetti.

Ne olmuştu?

Öğretmen Sendikası çağrısıyla mülakat mağduru öğretmenler ve özel sektörde çalışan öğretmenler atama mağduriyetlerinin giderilmesi ve taban maaş kanununun çıkarılması yönünde verilen sözlerin tutulmaması üzerine 14 Haziran'da bir kez daha Ankara'ya gitmişlerdi. Öğretmenler 14 Haziran'da Milli Eğitim Bakanlığı önüne gitmek üzere Güvenpark'tayken polis şiddetine maruz kaldılar. Ertesi gün Kurtuluş Parkı'nda polisin saldırması üzerine öğretmenler açlık grevine başladılar.

Açlık grevinin 13. gününde sendikalarının Ankara temsilciliği önünde açıklama yapan öğretmenler, yanlarında ailelerinin ve yakınlarının da olduğunu, NATO yasaklarından dolayı onların sorumluluğunu hissederek direnişlerine ara verdiklerini ilan etmişlerdi. Milli Eğitim Bakanlığına temmuz ortasına kadar mühlet veren öğretmenler, "Sayın Yusuf

Tekin'i bu ara dönemde salım bir şekilde düşünmeye, kendisine bağlı özel eğitim kurumlarına nasıl bir düzen verebiliriz diye karar vermeye çağırıyoruz. Bu kararı veremezse biz temmuz ortasından sonra sendika olarak yine kendisine yardımcı olacağız," demişlerdi.

Öğretmenler bu aranın ardından 14 Temmuz'da yeniden Ankara'da bir araya geldiler. 16 Temmuz'da "Bütçe yok" bahanelerinden sıkıldık" diyerek Hazine ve Maliye Bakanlığına yürüyen öğretmenler, burada yaptıkları açıklamadan sonra Milli Eğitim Bakanlığının önüne yürümek istediler. Öğretmenlerin yürüyüşüne polis saldırdı; aralarında Öğretmen Sendikası MYK üyelerinin de olduğu öğretmenler gözaltına alındı.

Öğretmenler sonraki günlerde bir yandan Meclisteki temaslarını sürdürürken bir yandan da hak gaslarıyla anılan özel öğretim kurumları önünde eylemlerini sürdürüyorlar.

Kısa... Kısa...

Mersin Uluslararası Limanı'nda (MIP) taşeron firma bünyesinde çalışırken sendikal haklarını kullandıkları gerekçesiyle işten çıkarılan emekçilerin işe iade mücadelesi 220 günden fazladır sürüyor. Ağır ekonomik şartlara ve geçen uzun zamana rağmen liman önündeki bekleyişlerini sürdüren işçiler, sendikal hakların tanınması ve işe iade taleplerinin arkasında durmaya devam ediyorlar.

TÜVTÜRK direnişi, İstanbul ve çeşitli illerdeki araç muayene istasyonlarında çalışan işçilerin sendikal haklar, kıdem tazminatı güvencesi ve insanca çalışma koşulları talebiyle DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası öncülüğünde başlattığı grev patron baskısına ve grev kırıcılığına karşı 230 günü aşkındır devam ediyor.

Virtus Ambalajda işten çıkarılan işçiler, ödenmeyen ücret ve tazminatları için İstanbul'da eylem yaptılar. Alacaklarının bulunduğunu belirten işçiler, "18-25 yıllık emeğimizin karşılığını istiyoruz. Hakkımızı helal etmiyoruz," dediler.

Çelik Halat'ta TİS delinmek isteniyor: İşçiler mesaiye kalmama eylemine başladılar.

Kocaeli'deki Çelik Halat fabrikasında patronun, EYT kapsamında emekli olan ve kıdemli işçilerin saat ücretlerini düşürme dayatmasına karşı işçiler mesaiye kalmama eylemi başlattılar.

Platform Turizm işçilerinden İBB önünde kadro ve eşit hak çağrısı.

İBB'ye bağlı Platform Turizm AŞ'de çalışan TÜMTİS üyesi işçiler, Saraçhane'de TİS haklarının uygulanması, alacaklarının ödenmesi ve kadro talepleriyle basın açıklaması yaptılar.

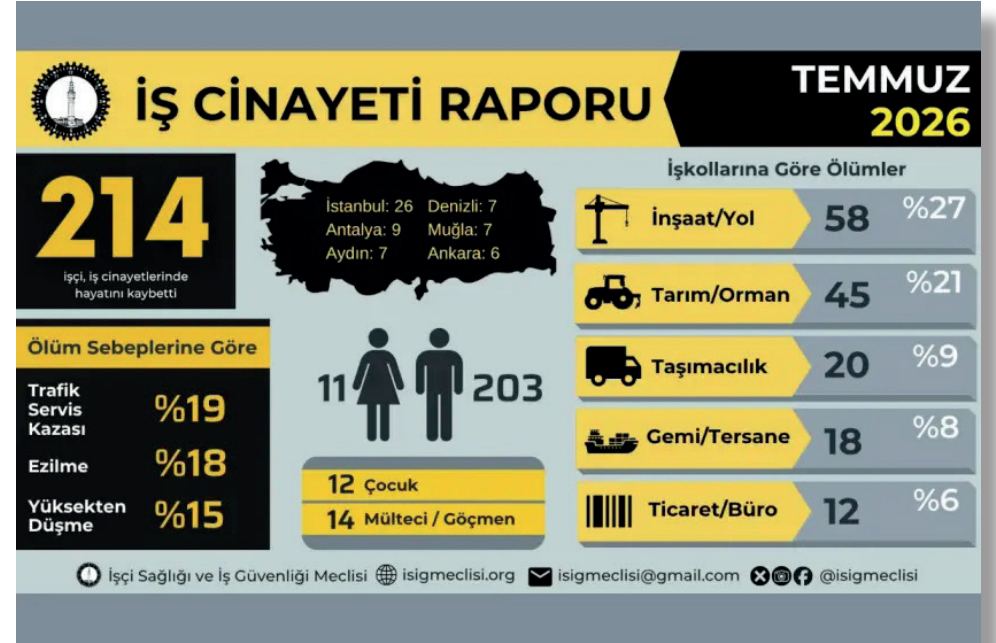
TEMMUZ AYINDA EN AZ 214 İŞÇİ İŞ CİNAYETLERİNDE HAYATINI KAYBETTİ

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisinin temmuz ayı iş cinayetleri raporuna göre, bir ayda en az 214 işçi hayatını kaybetti. Yılın ilk 7 ayında iş cinayetlerinde hayatını kaybeden işçilerin sayısı ise en az 1279'a ulaştı. Temmuzda hayatını kaybedenler arasında 12 çocuk, 11 kadın ve 14 göçmen işçi bulunuyor.

Verilerin yüzde 56'sının ulusal basından, yüzde 44'ünün ise işçilerin mesai arkadaşları, aileleri, iş güvenliği uzmanları, iş yeri hekimleri, sendikalar ve yerel basından edinilen bilgilere dayandığını belirten İSİG Meclisi, temmuz ayında en az 214 işçinin iş cinayetlerinde hayatını kaybettiğini açıkladı.

Rapora göre, temmuzda hayatını

kaybedenlerin yüzde 84'ünü işçiler, yüzde 16'sını ise kendi nam ve hesabına çalışan çiftçi, esnaf ve diğer çalışanlar oluşturdu. Temmuz ayında en fazla iş cinayeti inşaat, tarım, taşımacılık ile gemi, tersane, deniz ve liman iş kollarında meydana geldi. Rapora göre temmuz ayında iş cinayetlerinin nedenleri arasında ilk sırada trafik ve servis kazaları yer aldı.

Temmuz ayında hayatını kaybeden işçilerin en az 7'si, yani yüzde 3'ü sendika üyesiydi. 207 işçinin, yani hayatını kaybedenlerin yüzde 97'sinin ise herhangi bir sendikaya üye olma-

dığı tespit edildi.

Yılın ilk 7 ayında hayatını kaybeden işçilerin sayısı ise en az 1279'a ulaştı.

BTO-SEN: Ağaç A.Ş. işçisi Fadıl Çiçek'in ölümü kaza değil, iş cinayetidir

İBB'ye bağlı Ağaç A.Ş. işçisi Fadıl Çiçek, Fatih Aksaray'da refüj temizliği yaptığı sırada bir aracın çarpması sonucu yaşamını yitirdi. DİSK'e bağlı BTO-SEN, olayın sıradan bir trafik kazası olarak değerlendirilemeyeceğini belirterek, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmamasının ölüme neden olduğunu belirtti.

Refüjlerde çalışan işçilerin araç çarpması riskiyle karşı karşıya olduğu bilinirken, olay işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin yetersizliğini hatırlattı.

BTO-SEN: Bu ölüm sıradan bir trafik kazası değildir

DİSK'e bağlı Birleşik Tarım Orman İşçileri Sendikası (BTO-SEN), olayın ardından yaptığı açıklamada, Fadıl Çiçek'in ölümünün sıradan bir trafik kazası olarak geçiştirilemeyeceğini belirtti.

Açıklamada, "Trafik güvenliği sağlanmadan karayolları yakınında çalışma yapılmasına izin verilmemesi, alınması gereken ilk işçi sağlığı ve güvenliği kuralıdır. Ancak İBB ve Ağaç A.Ş. işverenliği tarafından bu temel İSİG kuralına dahi riayet edilmemiş, bir kardeşimizin daha iş cinayetinde hayatını yitirmesine neden olunmuştur," denildi.

Sorumluların hesap vermesi istendi

BTO-SEN, Fadıl Çiçek'in yaşamını yitirmesine neden olan ihmallerin tüm yönleriyle ortaya çıkarılmasını, sorumluların hesap vermesini ve benzer ölümlerin yaşanmaması için gerekli önlemlerin derhal hayata geçirilmesini istedi.

Sendika açıklamasında, "Başta ailesi olmak üzere yakınlarına ve tüm çalışma arkadaşlarına başsağlığı ve sabır diliyoruz. Fadıl Çiçek'in ölümü kaza değil, iş cinayetidir. İş cinayetleri kader değildir," ifadelerine yer verdi.

MESEM'de katledilen öğrenci için 76 bin TL ceza

Konya'da MESEM adı altında Koto tamirhanesinde çalıştırılan 15 yaşındaki Muhammed Salih Gövdetaşan, geri manevra yapan kamyonet ile duvar arasında sıkışarak yaşamını yitirdi. Muhammed'in ölümüne ilişkin davada işyeri sahibi 1 yıl 8 ay, kamyoneti kullanan işçi ise 2 yıl 1 ay hapis cezasına çarptırıldı. Tamirhanenin patronunun cezası 76 bin lira adli para cezasına çevrilirken, para 20 taksitte ödenecek.

Gövdetaşan'ın ölümünün ardından kamyoneti kullanan Büyükaşcı ile işyeri sahibi Mehmet Yelmez hakkında "taksirle ölüme neden olma" suçundan 2 yıldan 6 yıla

kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı.

Asliye Ceza Mahkemesinde görülen davada yaklaşık iki ay tutuklu kalan Büyükaşcı, 14 Mayıs'taki ilk duruşmada tahliye edildi. 22 Mayıs'ta görülen karar duruşmasında Yelmez'e "iyi hal" indirimi uygulanarak 1 yıl 8 ay hapis cezası verildi. Büyükaşcı ise 2 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Büyükaşcı'nın cezası da "iyi hâl" indirimiyle 2 yıl 1 aya düşürüldü. Ardından hapis cezası

adli para cezasına çevrildi. Mahkeme, Büyükaşcı'nın 760 gün karşılığı 76 bin lira adli para cezasını 20 taksitte ödemesine karar verdi.

Tarım işçilerini taşıyan minibüs devrildi: 2'si ağır 14 yaralı

Konya Ilgın'a bağlı Argıthanı Mahallesi yakınlarında, Mustafa Dağdelen'in kontrolünü yitirdiği, tarım işçilerini taşıyan minibüs devrildi.

Çevredekilerin ihbarı üzerine kaza yerine sağlık, polis ve jandarma ekipleri sevk edildi. Kazada yaralanan minibüsteki 14 kişi, sağlık ekiplerinin ilk müdahalesinin ardından ambulanslarla Ilgın Dr. Vefa Tanır Devlet Hastanesi ile Akşehir Devlet Hastanesine kaldırıldı.

Tedaviye alınan yaralılardan 2'sinin hayati tehlikesinin bulunduğu öğrenildi.

Sermaye vampirdir, işçi kanı emmektedir!

Savaş ekonomisine karşı topyekûn mücadeleye!

NATO Zirvesi kör gözlere bile göstermiştir sanırsınız, ülkemiz bir savaş ülkesidir. Egemenler NATO eliyle ABD'nin tetikçiliğini yapmaya heveslidir. Silah sanayii en gelişmiş sanayidir. Tüm sermaye bu alandan pay almanın iştahı içindedir. İçeride ise açık bir iç savaş,

işçilere, emekçilere, savaşa karşı çıkanlara, NATO'yu protesto edenlere karşı yürütülüyor. İşte bu şartlarda yürüyen ekonomi savaş ekonomisidir. Kurationsız sömürü, azami kâr, asgarî sessizlik, tam bir itaat istiyorlar. Biz ise biliyoruz ki itiraz ettiğimiz kadar varız.

Enflasyon aldatmacası

Resmî verilere göre enflasyon düşüp duruyor. Neye göre düşüyor? Önceki aya göre elbette. Ama bizlerin gelirleri eriyor, alım gücü her gün biraz daha azalıyor.

Çünkü enflasyonun düşmesi, fiyatların düştüğü anlamına gelmiyor. Fiyatlar artmaya devam ediyor, yalnızca artış hızı yavaşlıyor. Ücretler ve aylıklar ise artırıldıkları ilk günden

itibaren yeniden enflasyon karşısında erimeye başlıyor.

1 Ocak 2026 itibarıyla net 28.075,50 TL olarak belirlenen asgarî ücret, açıklanan enflasyon verileri dikkate alındığında bugün aynı satın alma gücünü koruyamıyor.

Ocak 2026'da 28.075,50 TL olan asgarî ücretin Ağustos 2026 başı itibarıyla reel değeri:

ENAG: 21.624,82 TL

İTO: 23.096,00 TL

TÜİK: 23.423,58 TL

Buna göre;

- ENAG verilerine göre yaklaşık 6.451 TL

- İTO verilerine göre yaklaşık 4.980 TL

- TÜİK verilerine göre ise yaklaşık 4.652 TL tutarında satın alma gücü kaybı oluşmuş durumda.

Emekli aylıkları içinde aynı şey geçerli. Temmuz ayında en düşük emekli aylığı 23.552 TL'ye yükseltildi.

Temmuz 2026'da 23.552 TL olan en düşük aylığın Ağustos 2026 başı

itibarıyla reel değeri

ENAG: 22.850,49 TL

İTO: 23.076,62 TL

TÜİK: 23.140,11 TL

Her sayıda söylüyoruz ve söylemeye de devam edeceğiz. Enflasyon, yoksuldan alıp zengine vermenin en önemli yollarından biridir. Bir servet transferi operasyonudur. TÜİK'in yalan yanlış istatistikleri bu servet transferine yasal zemin hazırlamaya yarıyor. Bir devlet kurumu eli ile devlet, halkın gelirlerini şirketlerin kasasına aktarıyor.

Açlık sınırı 40 bin liraya doğru yükseliyor!

“Haziran ayında marketlerde temel gıda ürünlerinin fiyatları önceki aylara göre daha sakin bir seyir izlemiş, mutfak enflasyonundaki artış hızı yavaşlamış gibi görünmektedir. Ancak fiyatların eskisi kadar hızlı artmıyor olması, vatandaşın mutfagını rahatlatmaya yetmemektedir. Çünkü sorun artık yalnızca fiyatların ne kadar arttığı değil, fiyatların ulaştığı yüksek seviyedir.

Asgarî ücrete yılın ikinci yarısında zam yapılmaması, milyonlarca çalışanın alım gücünü daha da zayıflatmıştır. Maaşlı çalışanlar,

aynı gelirle her geçen ay daha az ürün alabilir hale gelirken, birçok aile temel ihtiyaçlarını karşılamakta zorlanmaktadır. Gıda fiyatlarındaki göreceli durgunluğa rağmen, ücretlerin geçim koşullarının gerisinde kalması nedeniyle mutfaktaki sıkıntı devam etmektedir. Çalışanların insanca yaşayabilecek bir gelir düzeyine ulaşabilmesi için ücretlerin hayat pahalılığı karşısında korunması büyük önem taşımaktadır.”

Bu alıntı, bir haber kanalından değil. En büyük işçi konfederasyonu olarak kabul edilen Türk-İş'in Haziran 2026 açlık ve yoksulluk sınırı raporunun girişi. Yani bir sendika değil de yabancı bir ajans gibi yaklaşıyorlar konuya. Mücadele ve örgütlenme çağrısı, genel grev önerisi hak getire.

Türk-İş Konfederasyonu tarafından, çalışanların geçim koşullarını ortaya koymak ve temel ihtiyaç maddelerindeki fiyat değişimlerinin aile

bütçesine yansımalarını belirlemek amacıyla her ay, düzenli olarak yapılan bu araştırmanın 2026 Haziran ayı sonuçlarına göre;

Ankara'da yaşayan dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapılması gereken aylık gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 35.758,88 TL'ye,

Gıda harcaması ile giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer aylık harcamalarının toplam tutarı ise (yoksulluk sınırı) 116.478,40 TL'ye

Bekâr bir çalışanın “yaşama maliyeti” de aylık 46.248,50 TL'ye yükseldi.

Türk-İş'e göre, “mutfak enflasyonu” verilerindeki değişim Haziran 2026 itibarıyla şu şekilde gerçekleş-

miştir:

Ankara'da yaşayan dört kişilik bir ailenin “gıda için” yapması gereken asgarî harcama tutarındaki artış, bir önceki aya göre yüzde 1,66 oranında gerçekleşmiştir.

On iki aylık değişim oranı yüzde 36,93 olmuştur.

Yıllık ortalama artış yüzde 40,44 olarak gerçekleşmiştir.

Altı aylık artış oranı ise yüzde 18,63 olmuştur.

Dar ve geniş tanımlı işsizlik arasındaki puan farkı 21,2!

Dar ve geniş tanımlı işsizlik oranları son bir yıllık dönemde gerilemiş olsa da geniş tanımlı işsizlik oranı artış eğilimini sürdürüyor ve böylece dar ve geniş tanımlı işsizlik arasındaki makas açılmaya devam ediyor. Dar ve geniş tanımlı işsizlik oranları arasındaki makas, Ocak 2022'de yaklaşık 11 puan iken Haziran 2026'da 21,2 puana ulaştı.

Dar tanımlı işsizliğin gerileme, geniş tanımlı işsizliğin ise artış eğilimi-

ni sürdürmesinin nedeni zamana bağlı eksik istihdam ve ümitsiz işsizler ile iş aramayıp çalışmaya hazır olanları, iş arayan ancak hemen çalışmaya başlayamayacak olanları kapsayan potansiyel işgücü sayısındaki artıştır. Dar tanımlı işsizlik son 4 hafta içinde aktif bir iş arama kanalına başvuran ve bulması durumunda 2 hafta içinde işbaşı yapabilecekleri kapsamaktadır. Dar tanımlı işsizlik bu nedenle işsizliğin gerçek görünümünü anlamaktan

uzaktır. Haziran 2026 itibarıyla dar tanımlı işsiz sayısı 2,7 milyon iken potansiyel işgücü ve zamana bağlı eksik istihdam edilenleri kapsayan geniş tanımlı işsiz sayısı 11,6 milyondur.

Haziran 2026 itibarıyla Türkiye'de 3,9 milyon kişi haftalık 40 saatten daha az çalışıp imkanı olsa daha fazla çalışmak istediğini beyan etmişken 5,1 milyon kişi ise iş arama ümidini yitirmiş durumdadır.

SGK'ye devlet katkısı kaldırıldı: "Kurumun açığı büyüyecek"

Sosyal Güvenlik Kurumunun (SGK) finansman yapısında önemli bir değişiklik yürürlüğe girdi. TBMM'de kabul edilen torba kanunla, 2008 yılından bu yana uygulanan ve Hazine'nin SGK'ye belirli prim gelirlerinin dörtte biri oranında yaptığı otomatik devlet katkısı kaldırıldı. Düzenleme 1 Ağustos 2026 itibarıyla uygulanmaya başladı.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 81. Maddesinde yapılan değişiklikle, devletin SGK'ye malullük, yaşlılık, ölüm ve genel sağlık sigortası primleri üzerinden yaptığı yüzde 25 oranındaki yasal katkıyı düzenleyen hüküm kanundan çıkarıldı. Hükümet değişikliği teknik ve muhasebesel bir sadeleştirme olarak savunurken, sosyal güvenlik uzmanları düzenlemenin SGK'nin mali görünümü açısından önemli sonuçlar doğuracağı görüşünde.

Eski sendikacı ve sosyal politika uzmanı Prof. Dr. Aziz Çelik ise değişikliğin yalnızca bir muhasebe düzenlemesi olmadığını savunuyor. Çelik'e göre devlet katkısının kaldırılması, SGK'nin gelir-gider dengesini olduğundan daha bozuk gösterme ve ilerleyen dönemde sosyal güvenlik harcamalarının kısıtlanmasına gerekçe oluşturma riski taşıyor.

Çelik, devlet katkısının kaldırılmasını "teknik" bir işlem olarak görmeyi doğru olmadığını belirterek, asıl meselelerin sosyal güvenliğin finansmanında devletin rolü olduğunu vurguluyor. Ona

göre 2008'de yasayla güvence altına alınan ve formüle bağlanan katkının kaldırılması, SGK'nin finansmanında otomatik ve öngörülebilir bir kamu desteğinin ortadan kalkması anlamına geliyor.

Çelik ayrıca devlet katkısının kaldırılmasıyla SGK'nin "açık veren ve batık bir kurum" görüntüsüne sokulabileceği uyarısında bulunuyor. Böyle bir tablonun ileride emekli aylıkları, emeklilik koşulları ve sosyal güvenlik harcamalarında yapılabilecek kısıtlamalara gerekçe olarak kullanılabileceğini savunuyor.

Öte yandan TEPAV Merkez Direktörü Hakkı Hakan Yılmaz da devlet katkısı hesaba katılmadığında SGK'nin finansman görünümünün ciddi biçimde bozulduğuna dikkat çekiyor. Yılmaz'ın hesaplamasına göre 2025 yılında devlet katkısı dikkate alındığında 36 milyar lira fazla veren SGK'nin finansman dengesi, katkı dışarıda bırakıldığında yaklaşık 853 milyar liralık açığa işaret ediyor. 2026 sonunda açığın 1 trilyon liranın üzerine çıkabileceği öngörülüyor.

Böylece tartışmanın merkezinde yalnızca Hazine'nin SGK'ye ne kadar kaynak aktaracağı değil, sosyal güvenlik sisteminin mali yapısının nasıl gösterileceği de bulunuyor.

Uzmanlara göre yaşlanan nüfus, artan emekli sayısı ve sağlık harcamaları dikkate alındığında SGK'nin finansman ihtiyacı önümüzdeki yıllarda daha da önem kazanacak.

Enflasyon neden düşmüyor?

Hakkı Taşdemir

Küresel sermaye çevrelerinin Türkiye ekonomisini yönetmek üzere "kayyum" olarak atadığı bakan Mehmet Şimşek görevde üç yılını doldurdu. Kayyum Bakan'ın iddiası "enflasyonu tek haneli rakama indirmek idi göreve geldiğinde. Bu hedefin uzağında kaldı. Üstelik görev süresinin sonuna kadar da hedefe ulaşamayacağı belli oldu.

Peki neden? Bu soruya yanıt arayalım isterseniz.

Aslında tek bir yanıtı yok bu sorunun. Her yanıtın da önemi var. Ancak ana neden küresel sermayenin enflasyonun kontrol altında tutulması fakat tek haneli rakamlara inmemesini talep etmesi. Neden mi?

Buyurun.

Türkiye'de ekonomi çarklarının dönebilmesi için yabancı paraya gereksinme var. Ancak Türkiye riskli bir ülke olarak görüldüğü için para buraya gelmek istemiyor.

O hâlde cazip bir kazanç sağlamak gerek paraya cazip bir kazanç sağlansın ki para gelsin.

Çözüm şu:

Yabancı parayı baskı altına alır gerçek değerinin altında tutarsın.

Enflasyon yabancı paraların değer artışının üzerinde bir seviyede gerçekleşir çünkü alınan ekonomik önlemler enflasyonu düşürmeye değil, kontrol altında tutmaya yönelik.

Banka faizlerini enflasyon oranının üzerinde belirlersin.

Şimdi bir hesap yapalım ve ne olduğunu hep birlikte görelim. (*)

1 Ocak 2025; 1 milyon \$ bozdurup TL alıyoruz. Elimize 35.280.000 lira geçiyor.

Parayı bankaya yatırıyoruz 2025 yıl ortalama faiz oranı %41 daha yükseği de var ama aramaya gerek yok.

31 Aralık 2025 günü parayı çekiyoruz bankadan elimize 49.745.000 lira geçiyor.

\$ alıyoruz bu para ile elimize 1.158.000 \$ geçiyor. Bir yılda %15,8 kazanç sağlamışız.

ABD Merkez Bankası politika faizi %3,75, dünya piyasalarında \$ ortalama faiz getirisi %5 dolayında. Türkiye'de %15. Sadece Rusya, Arjantin ve Venezuela'da Türkiye'den yüksek \$ getirisi.

Eh savaş halindeki Rusya'ya ya da Türkiye'ye göre daha da karışık olan Venezuela'ya göre daha güvenli bir liman Türkiye (ve Arjantin).

Açıklamaya çalıştığım uygulama sayesinde yüksek gelir elde ediyor küresel sermaye odakları.

Ancak her yıl ülkeye girenden daha fazla para çıkıyor. Ya da çıkmayan para aynı döngü ile daha fazla para kazanmaya devam ediyor dilediği zaman çıkma hakkını saklı tutarak.

Bu durumda ülkenin borcu katlanarak büyüyor.

Borç nasıl ödeniyor?

Yeni para girişi sağlanarak.

Bu döngü devam ettikçe enflasyon tek haneli rakamlara iner mi sizce?

Bu durumun mağduru kim?

Her yıl daha fazla dolaylı vergi (KDV, ÖTV, ÖİV...) ödemek zorunda kalan, üstelik gelirleri enflasyon oranında artmadığı için her yıl daha da fakirleşen işçi, emekçi ve emekliler.

Durum budur.

Çözüm için tek şart ise mevcut düzene karşı topyekûn mücadele.

(*) Hesaplama kullanılan rakamlar TCMB verilerinden alınmıştır.

İşçi önderleri katledilişlerinin yıldönümünde mezarları başında anıldı

İşçi sınıfı önderlerinden Kemal Türkler ve Kenan Budak, katledilişlerinin yıldönümünde İstanbul'da bulunan mezarları başında gerçekleştirilen etkinliklerle anıldı.

DİSK'in kurucu başkanı, T. Maden-İş Genel Başkanı ve Birleşik Metal-İş Onursal Genel Başkanı Kemal Türkler, katledilişinin 46'ncı yıl dönümünde Topkapı'daki mezarı başında düzenlenen kitlesel törenle anıldı.

Anma etkinliğine Birleşik Metal-İş ve çok sayıda metal işçisi, DİSK yöneticileri ve bağlı sendikaların üyeleri, Kemal Türkler Eğitim ve Kültür Vakfı (KETEV) temsilcileri, Türkler ailesi ve siyasi parti temsilcileri katıldı.

Etkinlikte konuşan Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Özkan Atar, Kavel Grevi'nden DİSK'in kuruluşuna, 15-16 Haziran büyük işçi direnişinden DGM direnişlerine ve kitlesel 1 Mayıs'lara kadar Kemal Türkler'in işçi sınıfı tarihine imza atan öncülüğünü hatırlattı, Türkler'in mücadele mirasının grev boylarında ve direnişlerde yaşamaya devam ettiğini vurguladı.

Anma etkinliği aynı alanda bulunan Kemal

Türkler'in eşi Sabahat Türkler'in mezarına bırakılan karanfillerle sonlandırıldı.

İkinci anma etkinliği 25 Temmuz'da Kenan Budak'ın mezarı başında gerçekleştirildi.

12 Eylül 1980 karşı devrim saldırıları altında, işçi sınıfı içinde örgütlenme faaliyetlerini yürütürken katledilen DİSK'e bağlı İlerici Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Kenan Budak, ölümünün 45. yılında Silivrikapı Mezarlığındaki mezarı başında anıldı. DİSK'in çağrısıyla gerçekleştirilen ortak anmaya DİSK'e bağlı sendikaların yanı sıra TÖP, SODAP, Birleşik Metal-İş, DEM Parti, EHP ve çok sayıda demokratik kitle örgütü katıldı.

Anma töreninde yapılan konuşmalarda, Kenan Budak'ın yalnızca bir sendika yöneticisi olarak değil, 12 Eylül karanlığına karşı direnen sınıf önderlerinden biri olduğu vurgulandı.

Ortak anmanın ardından ise SODAP ve İşçi Hakları Derneği tarafından iki ayrı anma töreni gerçekleştirildi. Yapılan konuşmalarda Kenan Budak'ın mirasının, günümüz sendikal hareketi açısından örnek alınması gerektiğinin altı çizildi.

Bağımsız Maden İş'e baraj engeli

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının yayımladığı 2026 Temmuz ayı işkolu istatistikleri, Türkiye'de kayıtlı işçi sayısındaki artışın sendikalaşmaya yansımadığını ortaya koydu. Son altı ayda kayıtlı işçi sayısı yaklaşık 931 bin artarken, sendikalı işçi sayısındaki artış yalnızca 18 bin 999 kişiyle sınırlı kaldı. Böylece sendikalaşma oranı Ocak 2026'daki yüzde 14,45 seviyesinden Temmuz 2026'da yüzde 13,80'e geriledi.

Barajlar işçilerin sendiklal hak ve özgürlüklerini kullanımını kısıtlarken barajı aştığını duyuran Bağımsız Maden-İş keyfi uygulamalar ile yetkisinin verilmediğini ifade etti.

Son dönemde Polyak, Özşen ve Doruk Madencilik direnişleriyle gündeme gelen Bağımsız Maden-İş yüzde 1'lik işkolu barajının altında bırakıldı. Sendika, gerekli üye sayısını aştıklarını ancak üyelerinin hesaba katılmadığını ifade ederken "Barajı yıktık, bu işin peşini bırakmayız!" dedi.

Sendika 27 Temmuz'da yaptığı açıklamada ocak ayındaki işkolu barajının 1.965 olduğunu, kendilerinin üye sayısının ise 2.369 olduğunu belirtmişti. 28 Temmuz'da yayımlanan ista-

"Sıcakta çalışma standartları yasal güvenceye alınmalı"

Birleşik Metal-İş Sendikası ve Türk Tabipleri Birliği (TTB), yaz aylarında artan ısı stresinin milyonlarca işçi için hayati bir risk hâline geldiğini vurgulayarak yasal güvence çağrısında bulundu.

İLO verilerine göre dünyada her yıl 19 bin işçinin aşırı sıcaklar nedeniyle yaşamını yitirdiğine dikkat çekilen açıklamada, azami ısı sınırlarının belirlenmesi, hak kayıpsız çalışmaktan kaçınma hakkı ve işyerlerinde zorunlu havalandırma sistemlerini içeren 10 maddelik acil talep listesi Çalışma Bakanlığına sunuldu.

Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Özkan Atar, iklim değişikliğine bağlı ısı stresinin yalnız açık alanlarda değil, fabrika, ofis, depo ve dökümhane gibi kapalı işyerlerinde de hayati risk oluşturduğunu belirtti. Yüksek sıcaklık ve nemin sıcak çarpması, böbrek, kalp-damar rahatsızlıkları ve erken doğum gibi sağlık sorunlarına yol açtığını aktaran Atar; geceleri düşmeyen sıcaklıkların uykusuzluk, yorgunluk ve dikkat dağınıklığına sebep olarak iş kazalarını artırdığını vurguladı.

TTB Merkez Konseyi Üyesi Ertuğrul Oruç, aşırı sıcaklar konusunun tıbbi boyutunun yanı sıra çalışma mevzuatı ve işçi hakları mücadelesiyle doğrudan bağlantılı olduğunu belirterek sendika ve meslek örgütlerinin ortak mücadelesine dikkat çekti.

tistikte işkolu barajının 2.090 olduğu görülürken Bağımsız Maden-İş'in üye sayısının da 2.027'de kaldığı görüldü.

Sendika yaptığı açıklama ile holding merkezlerini ve bürokratları uyardı: "Tüm kamuya duyuruyoruz ki yıllardır yürüttüğümüz mücadelelerin, 2026 yılında zaferle sonuçlanmış ve tüm yurdun gündemine oturmuş 4 direnişimizin ardından sendikal barajı aştık. Anti-demokratik sendika barajı uygulamasını yıktık, bu başarımızı holding merkezlerine ve holdinglerin çıkarı için hareket eden bir kaç Bakanlık bürokratinin heveslerine teslim etmeyeceğiz.

"Uyarıyoruz, dinlemezseniz geleceğiz."

500 milyonluk konfederasyon külliyesi törenle açıldı

Sendikalaşma oranlarının gerilediği, sendika başkan ve yardımcılarının milyonluk maaşlarının tartışıldığı dönemde Türk-İş'in Atatürk Orman Çiftliğinin (AOÇ) bütünleyici parçasında, Cumhurbaşkanı tarafından tahsis edilen bölgede yeni genel merkez binasını 31 Temmuz tarihinde törenle açtı.

Binanın, AOÇ'nin bütünlüğü içinde değerlendirilen ve 1. derece doğal ve tarihi sit alanı sınırlarında yer alan bir bölgede bulunması tartışmaları başlattı. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı'nın 30 Mayıs

2024 tarihinde yaptığı plan değişikliğiyle bölgeye "özel sosyal tesis alanı" niteliği kazandırıldığı, ardından Etimesgut Belediyesi'nin inşaat ruhsatı verdiği ve çalışmaların başladığı belirtiliyor.

Türk-İş'in yeni genel merkez binası ve konferans salonunun toplam maliyetinin yaklaşık 500 milyon TL'ye ulaştığı ifade edildi.

İşçi ve emekçilerin yüksek enflasyon, düşük ücretler ve geçim sıkıntısıyla mücadele ettiği, işçi cinayetlerinin giderek arttığı, vergi adaletsizliklerinin emekçilerin belini büküğü bir dönemde yapıldı bina. Birçok kullanıcı, sendikaların önceliğinin yeni hizmet binaları değil, işçilerin ücretleri ve çalışma koşulları olması gerektiğini savundu. Ancak asıl itiraz etmesi gereken işçilerden henüz bir ses yok.

Kanber Saygılı serbest bırakıldı

DİSK Limter-İş Sendikasının önceki dönem Genel Başkanı Kanber Saygılı, altı aydır süren tutukluluğunun ardından 28 Temmuz tarihinde ilk kez hâkim karşısına çıktı. Mahkeme, Saygılı'nın serbest bırakılmasına karar verdi.

Sendikacılık suç değildir! Tüm tutsak sendikacılar serbest bırakılsın!

Eğitim Sen: NATO tutukluları serbest bırakılsın

Ankara'da 7-8 Temmuz tarihlerinde yapılan NATO Zirvesi öncesi ve sonrasında düzenlenen operasyonlarda 225 kişi gözaltına alındı, 178 kişi tutuklandı, 34 kişi hakkında ev hapsi kararı verildi. Eğitim Sen, tutukluların serbest bırakılmasını, ev hapsi ve adli kontrol tedbirlerinin kaldırılmasını istedi.

"Demokratik hakların kullanılması suç delili değildir"

Eğitim Sen, yetkililerin henüz gerçekleşmemiş bir eylemi ihtimal üzerinden suç konusu hâline getirmesine karşı çıktı.

Sendika, toplantı ve gösteri hakkını kullanmanın, basın açıklamalarına veya 1 Mayıs'a katılmanın ve savaş politikalarına karşı çıkmanın suç delili oluşturamayacağını kaydetti.

Sendika ayrıca mahkemelerin ev hapsi ve diğer adli kontrol tedbirlerini kaldırmasını; yetkililerin şafak baskınlarına, "önleyici tutuklama" uygulamalarına ve demokratik hakları suç delili olarak değerlendiren uygulamalara son vermesini talep etti.

Gülistan Doku cinayetinde gelişmeler

Dersim'de 5 Ocak 2020'de kaybolan ve kendisinden bir daha haber alınamayan Gülistan Doku'yla ilgili yürütülen soruşturmada ancak 6 yıl sonra, ailenin ve kadın örgütlerinin intihar etmediğine olan inançları ve ısrarlarıyla nihayet küçük adımlar atılmaya başladı.

Yirmi bir yaşındaki Diyarbakırlı Gülistan Doku, üniversite eğitimi için Dersim'de bulunuyordu. Munzur Üniversitesi Çocuk Gelişimi Bölümü ikinci sınıf öğrencisi olan Doku, devlet yurdunda kalıyordu.

Gülistan Doku soruşturmasıyla bağlantılı olarak 27 Temmuz'da gözaltına alınan beş polisten üçü daha tutuklanırken iki polis hakkında adli kontrol kararı verildi.

Böylece Erzurum ve Tunceli Cumhuriyet Başsavcılıklarının yürüttükleri soruşturmada toplam tutuklu sayısı 28'e yükseldi.

Öte yandan tutuklu eski Tunceli Valisi Tuncay Sonel dâhil üç şüpheli hakkında dört farklı suçlamadan daha tutuklama kararı verildi.

Gülistan Doku'nun altı yıldır kayıp olmasıyla ilgili Erzurum Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen soruşturma kapsamında, Sonel ile birlikte koruma polisi Şükrü Eroğlu ve görevinden ihraç edilen eski polis memuru Gökhan Ertok tutuklandı.

CHP rozet töreninde figüranlar

BirGün muhabiri Ebru Çelik'in haberine göre, İstanbul'daki farklı cast ajanslarının kişi başına 950 TL karşılığında topladığı yüzlerce figüran, Kemal Kılıçdaroğlu'nun partisine katılanlara rozet takma törenine götürüldüğü; tören öncesinde figüranlara slogan ve alkış provası yapıldığı belirtildi.

AK Parti ile başlayan rozet takma törenleri havasına Kemal Kılıçdaroğlu da katılmış görünüyor. AK Partinin katılımcıları bilinmez ama Kılıçdaroğlu'nun katılımcıları rollerine kendilerini kaptırmışlar.

Gazete, Ebru Çelik'in haberini katılımcı gözlem yöntemiyle hazırladığını belirterek, "Muhabirimizin katılımcı gözlemle yaptığı haber, somut bilgilere dayanmaktadır ve bütünüyle gerçektir," ifadelerini kullandı.

BirGün muhabiri Ebru Çelik'in "figüran" haberinin ardından hedef gösterilmesine DİSK Basın-İş'ten tepki geldi.

SARAY REJİMİ'NE

“Yeni Parti”, adını da yeni parti olarak koyup, kuruluşunu 24 Temmuz’da ilan etti. Artık adı da “Yeni Parti” olan bir yeni parti var. Yeni Parti konusunda daha sonra da yazılabilir. Ama bizi yakından ilgilendiren konu, Saray Rejimi’ne karşı mücadeledir.

Herkes, ama hemen herkes, Saray Rejimi’nden rahatsızdır.

Bunu kabul ediyorsak, demek ki tüm anket sonuçları yalandır, yanlışır. Yanlış olması demek, bir hatayı içermesi demektir, bu nedenle yanlışır demek hafif kalır. Yalandır. Yalandır, çünkü öyle planlanmıştır. Tüm anketlerde AK Parti ve MHP %32 aralığında gösterilmektedir. Bu doğru ise, “hemen herkes Saray Rejimi’nden rahatsızdır” cümlesi yanlış olur. Oysa tersidir. Herkes rahatsızdır. Saray Rejimi’ni destekleyen toplam 5.000 şirket ve onların çevresidir. Bu şirketlerin 500’ü biliniyor, kalan 500’ü de biliniyor. Geriye kalan 4.000 şirket ise, Saray’ın çeşitli uzantılarıdır. Biliniyor, gıda alanında test yapan firmaların tümü, bizzat Saray uzantıdır. Ya da mesela gümrük denetim süreçlerindeki tüm şirketler Saray’a bağlıdır. Bilal’in ilaç şirketi var ve ona bağlı kaç taşeron firma devrededir? Bunların çevresindekileri de sayarsak, bu yaklaşık olarak bir piramit şeklinde 15 bin ailedir. Bunların hizmetinde çalışan troller, SADAT gibi organizasyonlar, yani militan çeteler vardır. Bu çetelerin içine basını vb. koyuyoruz. Basın, trollerden, çetelerden vb. ayrı bir şey değildir. Bunlar aktif mücadele eden gruplardır. İlk grupta yer alanlar para babalarıdır, ikinci grupta yer alanlar karartma ve yalan yayma, savaş planlama çeteleridir. Üçüncü bir grup da var. Bu grup, ideolojik olarak Erdoğan ve AK Parti’nin İslamî bir misyonu olduğunu düşünen, onlara inananlardır. Bunlar da çeşitli hâllerde, biraz para vererek sahaya sürülebilen tiplerle de genişletilebilir. Bir de başka bir alternatif görmeyen ve İslamî düşünceden etkilenen sıradan insanlar vardır. Bu dört grubun oy toplamı %8’i geçmez. Bunu bütün pazar araştırmacısı şirketler bilirler. Bunca zamma, bunca açlığa, açlığın çok geniş bir kesime yayılmasına, bunca işsizliğe rağmen, AK

Parti ve MHP’nin ilave oy alma şansı yoktur. İşte bu nedenle, tüm anket çalışmaları ortak bir yalanı sürdürmektedir. Eğer AK Parti birinci partidir deseler, hiç kimseyi inandıramayacaklarından, onlar da Yeni Parti’nin altında bir oy oranı belirleyip, AK Partiye %27 diyorlar, MHP için de %6 civarını uygun görüyorlar. Baştan aşağıya “anket mühendisliği” demektir. Bir manipölasyondur. Manipölasyona mühendislik demek, modern teknelci kapitalizmde normalleşti, yoksa mühendislikle zerre ilgisi yoktur. Yalan, yalanın etkilerinin ölçülmesi, yalanın insanların üzerindeki etkilerinin istatistiksel hâle getirilmesidir.

Başta dönersek, demek ki, herkes Saray Rejimi’nden rahatsızdır. Bu çok büyük bir toplumsal kesimdir. Bunu bir tespit olarak ortaya koymak gerekir.

İkinci tespit, Saray Rejimi’nin tüm toplumsal muhalefeti susturmak için devreye soktuğu devlet terörüdür. Bu açık bir devlet terörüdür ve karşısında silahlı işçiler olmadığı için bu iç savaşı özel bir terörle sürdürmektedirler. Ama buna rağmen, direniş sürüyor. Gezi ve ondan 12 yıl sonra 19 Mart direnişi gibi yükselen dalgalar herkesin gördükleridir, ama bunun dışında da yerel, büyük ölçüde kendiliğinden direnişler sürmektedir.

İşte bu koşullarda egemenler, Saray Rejimi’ni güçlendirmek ve kitlesel direniş hattını tümünden dağıtmak için saldırılarını daha da artırmaktadır. Şiddet, devlet terörü dışında ellerinde çok bir şey yok. Çözümü burada görüyorlar ve örgütsüz kitleler için bu devlet terörü belli sonuçlar da vermektedir.

Saray Rejimi’ni güçlendirmek için, 19 Mart dalgası ile fabrika ayarlarından çıkmış olan ve

NATO tedrisatından geçmemiş Özgür Özel ve İmamoğlu tarafından temsil edilen hattı kontrol altına almak için, CHP’nin başına Bay Kemal aparatı getirildi. Şimdi, aynı şeyi, İstanbul Barosu’na yapmak istiyorlar, buradaki bay ise, yine aynı kumaştan yapılmış, Bay Kocasakal’dır.

Özel ve İmamoğlu ekibi, artık bunlara Yeni Parti demeliyiz, seçimlere güvenmektedir. Bunlar için önemli olan devleti kurtarmaktır. Halkı veya işçi sınıfını çok sevdiklerinden hesaba katmıyorlar. Ama Saray Rejimi’nin saldırıları, onları işçi sınıfına, gençlere, halka itmektedir. Ve onlar da işçi sınıfına, emekçilere, seçimle kurtuluş reçeteleri sunmaktadır.

Yani, onlara göre Saray Rejimi, seçimle gidecektir. Bu da üçüncü tespittir. Bu nedenle Yeni Parti ya da onlar, Saray Rejimi’nin meşru olduğunu düşünürler. Onlara göre Saray Rejimi seçilmiştir. Aslında Bay Kemal ekibi, seçimlerin hileli olduğunu itiraf etmiştir. Ama yine de bunu söylemek istemezler. Çünkü seçimle gelmediklerini kabul ederlerse, onlara karşı savaşımın öncüsü kendileri olamazlar.

Seçime inanmak zorundadırlar. Yoksa başka türlü mücadele edilmesi gerektiğini söylemek zorunda kalırlar ki bu, devlet ile var olan bağlarını atmaları demek olur. Buna ne niyetleri vardır, ne takatleri.

Demek ki kitlesel eylemlerin içinde, kitleleri belli bir sınırdan tutmak, kitlelerin öfkesinin devlete, Saray Rejimi’ne yönelmesini önlemek için Yeni Parti devrededir. Ve Yeni Parti, işçi sınıfına, kitlelere seçim zaferi, seçim yolu ile iktidarın indirilmesi ve Saray Rejimi’nin yıkılması seçeneğini sunmaktadır. CHP’nin birçok kere kitleleri nasıl

kandırdığı bilindiği için, bu konuda endişeleri olan çoktur. Bu endişeler de haklı ve yerindedir. Ama mesele, Özel ve İmamoğlu’nun öznel niyetleri meselesi değildir. Saray Rejimi seçimle gelmemiştir ve seçimle gitmez. Onlar, kitlesel hareketin bir parçasıdır, bu bir gerçek. Kitleleri, yeniden sandığa çekmek ve umutlarını yeniden sandığa boğmak ile sonuçlanacak bir sürecin parçasıdır.

Saray Rejimi, ABD

Saray Rejimi seçimle gelmemiştir

KARŞI MÜCADELE*

ve NATO tarafından organize edilmiştir. Saray Rejimi, ülkemizdeki tekelleri sermayenin çıkarlarına uygundur. ABD için Saray Rejimi, bölgedeki tetikçidir. Saray Rejimi'nin Karadeniz, Ukrayna, İran ve Kafkaslar konusunda aktif, belirlenmiş görevleri vardır. Bu nedenle, ABD için bugün bir değişiklik gerekli değildir. Bu nedenle İmamoğlu ve Özel'in, Batı'nın, NATO'nun ve en belirleyicisi de ABD'nin desteğini alabilmesi mümkün değildir. Oradan bir destek gelmediği sürece, ülkemizdeki sermayenin desteği ancak cılız kalacaktır.

Saray Rejimi, sermayenin organizasyonudur ve seçimler sadece bir hile mekanizması olarak, meşruluk sağlamak için devrededir. Ve Barrack, Erdoğan'ı Trump'a götürürken, "meşruiyet vermek" için götürdüğünü ilan etmiştir. Demek Saray Rejimi'nin nasıl bir devlet yapılanması olduğu açıktır, gizli değildir. İmamoğlu ve Özel bunu görüyor olmalıdır. Görmeleri başka bir durum olur. Buna rağmen, "seçim zaferi" vadetmeleri, burjuva muhalefetin açmazıdır. Kitle hareketini kontrol etmek istiyorlar, ama kitle hareketi, zaman zaman onları aşabilmektedir.

Saray Rejimi, Bay Kemal eli ile CHP'yi Saray'ın uzantısı hâline getirmiş, Özel ve İmamoğlu ekibini ekarte etmiştir. Ama elma şekeri yerine, elma şekerinin sapı ellerinde kalmıştır. Bay Kemal, iki "zafer" kazanma denemesi ile moral bulmaya çalışmıştır; ilki, bir esnafı ziyaret etmiştir. Komik bile değildir. Ziyaret edilecek esnaf ayarlanmış, önceden konuşmalar ve mizansen hazırlanmış ve Bay Kemal'e düşen kareye girip fotoğraf vermek olmuştur. Demek, bu yolla moral bulmaktadır. İkincisi İstanbul'daki bir toplantıya cast ajansı üzerinden, günlüğü 950 TL üzerinden katılımcı bulmalarıdır ve her birine rozet takılmıştır. Olayı ortaya çıkartan BirGün gazetesine teşekkür etmek gerekir. Yoksa günlerce kalabalık toplantı medyada şişirilecekti. İşte tekelleri medya böyledir ve her açıdan çürümüştür.

Şimdi Yeni Parti ile Özel-İmamoğlu ekibi, CHP'nin Saray Rejimi'ni destekleyen tutumları karşısında nasıl bir tutum alacaktır? Aileye dokunmamak, gizli belgeleri açıklamamak, NATO'ya bağlılığını her seferinde yeniden ilan etmek, Saray Rejimi'nin içeride ve dışarıda savaş politikalarını sessizce desteklemek, kitlelerin öfkesini seçimle denetim altında tutmak

politikasına devam etmek, kendini ayırmaya yetmeyecektir. Kitlelerin öfkesini denetim altında tutma girişiminin sürdürülmesi de olanaklı değildir. Kitleler, Yeni Parti'ye bu nedenle destek vermiyorlar. Açlık, işsizlik, devlet terörü, siyasal hakların gaspı, işçi sınıfının her hak arama eyleminin bastırılması, artan sömürü ve yoksulluk nedeniyle kitlelerin tepkisi gelişmektedir.

Öyle ise kitlelere, seçimle Saray Rejimi'nin değişmeyeceğini açık olarak açıklamak, anlatmak gereklidir.

Saray Rejimi seçimle yıkılmaz. Bunun açık olarak kitlelere, onların eylemlilik süreçleri içinde anlatılması bir devrimci görevdir. Kitlesele direniş, sadece Yeni Parti'nin eylemleri değildir. Bunu düşünmek doğru da değildir, körlüktür. Kitlesele direniş, büyük ölçüde kendiliğinden karakterde gelişen eylemlerden oluşmaktadır. İşçilerin, emeklilerin, kadınların, gençlerin, yaşam alanlarını savunanların eylemlerinden oluşmaktadır. Buna elbette bazı örgütlü ya da yarı örgütlü eylemleri de eklemek gerekir. Burjuva basın -içine sadece saray basını değil, Halk TV de dâhil-, bu eylemlere yer vermemektedir. Bu eylemlerin görünür kılınmasını önlemek istemektedirler. Elbette saray

basınının bu konudaki rolü çok önemlidir. Ama bu eylemleri, bu direnişleri, kitlesele direnişi görmemek, eylemleri sadece Yeni Parti eylemleri olarak görmek doğru değildir. Tersine, onlar, bu eylemler olmazsa, son derece sınırlı eylemlerle yetinmek zorunda kalırlar. Yeni Parti, karakteri gereği, seçimle sınırlı bir muhalefet örgütlemeye çalışmaktadır. Bu onların işidir. Ama işçiler ve emekçiler, kadınlar ve gençler, devrimci direnişin kitesidir. Bu nedenle, her eylemde, devrimci hareket, kitlelere, Saray Rejimi'nin nasıl yıkılacağını anlatmak zorundadır.

Mücadele somut olarak ilerler. Devrimci hareket, kitlelerdeki hareketliliği, devrimci bir hatta toplamak zorundadır. Kitleler, kendiliğinden eylemlerde öğrenirler. Devrimci hareket, Saray Rejimi'nin, burjuva devletin nasıl yıkılabileceğini onların önüne somut bir program olarak koymak zorundadır.

Saray Rejimi'ne karşı mücadele geniş, kitlesele bir mücadeledir. Ancak zaferi, devrimci örgütlülüğe bağlıdır. İşçi sınıfının devrimcileştirilmesi, işçi sınıfının en ileri unsurlarının onların öncüsü olarak devrimci örgütlenmenin saflarında birleşmesi, ana hattır. Bu hat içinde olmak üzere, kitlesele direnişi örgütlemek, yaymak ve kararlılık kazanmasını sağlamak üzere Birleşik Emek Cephesi'nin örgütlenmesi bu hattın içindedir.

* Kaldıraç dergisi web sitesinde yer alan 11 Ağustos 2026 tarihinde yayınlanan Perspektif yazısıdır. <https://kaldirac6.org/saray-rejimine-karsi-mucadele/>

SAVAŞSIZ, SÖMÜRÜSÜZ, ÖZGÜR BİR DÜNYA İÇİN SOSYALİZM!

Dünya, üçüncü kez büyük bir emperyalist pazar paylaşım savaşının eşiğinde. Savaş, bugüne kadar daha çok yerel ve “vekil” güçler üzerinden yürütülüyorken İran saldırısı ile birlikte farklı bir boyut kazanmaya, “asiller”in sahaya ineceği büyük bir savaşa doğru evrilmeye başladı.

Rusya ve Çin’i hedef tahtasına koyan emperyalist devletler, çok milyarlı savaş bütçeleri hazırlığına girişti. Savaş mühimmatı üreten silah tekelleri mesaide. Avrupa’nın otomotiv devleri, direksiyonu silah sanayiine kırıyor. Hazırlıklar, sığınaklar yapmaktan gençleri askerliğe teşvik propagandalarına birçok alanda sürüyor.

“Ulusal güvenlik” kılıfı altında sürdürülen bu hazırlıkların faturası; ücretlerin düşürülmesi, zorlu mücadelelerle kazanılmış sosyal haklarının gasp edilmesi, sendikal hakların tasfiyesi, kitlesel işsizlik, yasaklar ve baskı uygulamalarıyla işçi-emekçilere kesilecektir; kesiliyor da... Örneğin, Alman hükûmeti, 2026 bütçesinde orduya ve savunmaya 98 milyar euro ayırırken, sağlık sigortası fonlarından 16,3 milyar euro kesinti yaptı.

Emperyalist haydutların müsebbibi olduğu savaşların yol açtığı yıkımı, önceki iki dünya savaşından, yakın tarihte Balkanlar, Irak, Afganistan, Libya,

Suriye ve günümüzde Filistin ve İran’dan görebiliriz. Milyonlarca insanın ölümü, viraneye dönmüş şehirler, parçalanmış hayatlar...

Örgütsüzlük çaresizliktir. Bu insanlık dışı çürümüş sistem, yaşamı hergün yeniden üreten işçi-emekçilerin örgütsüz olması sayesinde varlığını sürdürüyor.

Savaşsız, sömürsüz, insanca yaşanabilir özgür bir dünya için, devrim ve sosyalizm için örgütlenmeye!

Gazze’de 2 bin 276 aile nüfus kayıtlarından tamamen silindi

Siyonist İsrail rejiminin Gazze Şeridi’nde Ekim 2023’ten bu yana devam eden saldırıları sonucu Filistinli 2 bin 276 ailenin nüfus kayıtlarından tamamen silindiği ve 60 bin 737 çocuğun yetim veya öksüz kaldığı açıklandı.

Gazze Şeridi’ndeki Filistin Sağlık Bakanlığı, Ekim 2023-Temmuz 2026 dönemine ait istatistikleri içeren “Filistinli Ailelere Yönelik Katliamlar” başlıklı bir rapor yayımladı.

Rapora göre, söz konusu dönemde İsrail’in Gazze’ye düzenlediği saldırılar sonucu Filistinli 2 bin 276 aileden 8 bin 858 kişi hayatını kaybetti ve bu aileler nüfus kayıtlarından tamamen silindi.

Aynı dönemde İsrail saldırılarına hedef olan Filistinli 2 bin 348 aileden (8 bin 340 kişi) ise geriye sadece birer kişi, 4 bin 903 aileden ise birden fazla kişi hayatta kaldı.

60 binden fazla çocuk anne veya babasını kaybetti

Raporda, İsrail saldırılarında anne veya babasını kaybeden Filistinli çocukların durumuna ilişkin çarpıcı verilere de yer verildi.

Buna göre, Gazze Şeridi’nde toplam 60 bin 737 çocuk yetim veya öksüz kaldı. Bu çocuklardan 52 bin 95’i babasını, 5 bin 929’u annesini, 2 bin 713’ü ise her iki ebeveynini birden İsrail saldırılarında kaybetti.

Öte yandan Siyonist rejim, Gazze ve Lübnan’daki ateşkese rağmen saldırılarını aralıksız sürdürüyor.

PCTE: Çözüm ırkçılık değil, işçi sınıfının birliği

İspanya İşçileri Komünist Partisi (PCTE), onlarca kişinin can verdiği “göç krizi”nin sorumlularının Fas hükûmeti, AB’nin göç politikaları ve İspanyol hükûmetinin tutumu olduğunu açıkladı.

Fas’tan İspanya’nın Kuzey Afrika’daki toprağı Ceuta’ya (Septe) geçmeye çalışırken yaşamını yitiren göçmenlerin sayısı 88’e yükseldi. Yaşanan can kayıplarının ardından açıklama yapan İspanya İşçileri Komünist Partisi, göçmenlerin siyasi pazarlık aracı haline getirilmesini, sınırların militarize edilmesini ve göçmen karşıtı söylemleri eleştirerek, “İrkçılığa, militarizme ve sömürüye karşı işçilerin birliğini ve enternasyonalist dayanışmayı büyütmeliyiz,” dedi.

İspanyol basınında yer alan bilgi-

lere göre, 30 Temmuz’dan bu yana yaklaşık 73 bin 500 kişi Ceuta’dan Fas’a geri döndü. Kent yönetimi ise İspanya’ya geçmeye çalışırken hayatını kaybedenlerin sayısının 88’e ulaştığını açıkladı.

“Kapitalist sömürü düzeninin ürünü”

Yaşananların yalnızca bir “göç krizi” olarak değerlendirilemeyeceğini belirten PCTE, göç etmek zorunda kalan insanların yaşadığı yoksulluğun ve umutsuzluğun ka-

pitalist sömürü düzeninin ürünü olduğu belirtilerek, göçmen işçilerin yaşanan ekonomik ve sosyal sorunların sorumlusu gibi gösterilmesine tepki gösterildi.

Küba devriminin efsane lideri Fidel 100 yaşında

Küba Devrimi'nin önderi Fidel Castro, doğumunun 100. yılında dünyanın dört bir yanında düzenlenen etkinliklerle anıldı. Etkinliklerde Fidel'in mirasına bağlılık vurgulandı.

Küba Devrimi'nin önderi ve emperyalizme karşı mücadelenin simge isimlerinden Fidel Castro, 100'üncü doğum gününde birçok ülkede ve ada genelinde düzenlenen etkinliklerle anıldı. Emperyalist ABD'nin Küba'ya yönelik ekonomik abluka, yaptırım ve saldırı tehditlerinin giderek arttığı bir süreçte gerçekleştirilen etkinliklerde Fidel'in tarihe geçen direniş hattını sürdürme kararlılığı vurgulandı.

Başkent Havana'daki Devrim Meydanı başta olmak üzere ülkenin dört bir yanında geniş katılımlı etkinlikler gerçekleştirildi.

Uluslararası Kitap Fuarı, sanat sergileri ve konserlerin yanı sıra Latin Amerika ve dünyanın dört bir yanından gelen komünist parti, sol, sosyalist örgüt delegasyonlarının katılımıyla paneller düzenlendi.

Havana'daki anma törenine Küba Devrimi'nin yaşayan son lideri olan 95 yaşındaki Raul Castro da katıldı. Salona girişi sırasında ayakta alkışlanan Raul Castro, 2018 yılında devlet başkanlığından ayrılmış, yerine Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Miguel Díaz-Canel Bermúdez getirilmişti.

Fransa'da itfaiyeciler greve çıktı

Aşırı sıcakların yol açtığı orman yangınlarıyla mücadele eden Fransa'da itfaiyeciler 9 itfaiye sendikasının çağrısıyla 13 Ağustos'ta Fransa genelinde 1 günlük iş bıraktı.

Fransa'nın 21. yüzyılda gördüğü en büyük orman yangınlarıyla mücadele eden itfaiyeciler, eski ve kısıtlı ekipman ve yetersiz eleman gibi sorunlar nedeniyle grev kararı aldı. İtfaiye sendikalarına göre personel artık zor koşullara dayanmakta zorlanıyor. Sendikalar, ekipmanlar için İçişleri Bakanlığından fon talep ediyor.

Sendika yetkilisi Ludovic Goblet, AFP'ye verdiği demeçte,

"Kahraman olarak anılmak değil, ihtiyaç duyduğumuz kaynakların sağlanmasını istiyoruz," dedi.

120 bin hektar alan kül oldu

Yetkililerin tahminlerine göre, 2026 yazının başından bu yana Fransa'da yaklaşık 120 bin hektar alan küle döndü. Yangınlara müdahale eden itfaiyecilerden 4'ü hayatını kaybederken, 230'dan fazlası ise yaralandı.

Hindistan'da sınav skandalı gençlik isyanına dönüştü

Hindistan'da haftalardır milyonlarca genci sokağa döken sınav skandalı protestoları hükûmete geri adım attırdı. Eğitim Bakanı istifa etti.

Ülkenin Eğitim Bakanı Dharmendra Pradhan görevinden istifa ederken, protestoları organize eden "Hamam Böceği Halk Partisi" (Cockroach Janata Party-CJP), hükûmetin hareketin tüm taleplerini kabul ettiğini açıkladı. Böylece son yılların en büyük gençlik hareketi zafer ilan ederek ülke genelindeki eylemlerini sona erdirdi.

Protestoların fitilini, Hindistan'da tıp fakültelerine girişte uygulanan ülke çapındaki NEET sınavının sorularının önceden sızdırılması ateşledi.

Sınav sorularının önceden sızdırılmasının ortaya çıkmasının ardından yaklaşık iki milyon aday sınava yeniden girmek zorunda kaldı. Olay, uzun yıllardır sınav güvenliği ve eğitim sistemindeki adaletsizlikler nedeniyle biriken öfkeyi yeniden gündeme getirdi.

"Hamam böcekleri"nden "çapulcular"a

Hareketin adı, Hindistan Yüksek Mahkemesi

Yargıcı Surya Kant'ın işsiz gençleri "hamam böcekleri" ve "parazitler" olarak nitelendiren açıklamalarına tepki olarak ortaya çıktı.

Gençler, hakaret olarak görülen bu ifadeyi sahiplenerek "Hamam Böceği Halk Partisi" adını benimsedi ve sosyal medya üzerinden örgütlendi. Bu durum, Türkiye'de 2013'teki Gezi Parkı protestoları sırasında dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın eylemcileri "üç beş çapulcu" diye nitelendirmesinin ardından protestocuların "çapulcu" ifadesini sahiplenerek bir direniş sembolüne dönüştürmesini hatırlattı.

Milyonlarca takipçiye ulaşan hareket, kısa süre içinde internet kampanyasından ülke tarihinin en büyük gençlik protestolarından birine dönüştü.

Eğitim Bakanı'nın istifasının açıklanmasının ardından başkent Yeni Delhi'deki Jantar Mantar meydanında toplanan binlerce genç büyük kutlamalar yaptı.

Siyasi gözlemciler, CJP'nin protestoları sonlandırmasına rağmen hareketin milyonlarca genci kısa sürede örgütleyebilme kapasitesinin Hindistan siyasetinde kalıcı etkiler bırakabileceği görüşünde birleşiyor.

Kısa... Kısa...

➡ Mısır'ın İskenderiye kentinde ki Mısır El Amria İplik ve Dokuma fabrikasında yüzlerce işçi, 28 Temmuz'da greve çıktı. İşçiler, 2026 yılı için öngörülen yüzde 12'lik zammın şirketin açıkladığı gibi düşük temel ücret üzerinden değil, sigortaya esas ücret üzerinden hesaplanmasını ve 600 Mısır Lirası olan ek ödeneğin 1300 liraya çıkarılmasını talep ediyor.

➡ ABD'nin İran'a yönelik saldırıları öncesinde bölgeye sevk edilen ve görev süresi defalarca uzatılan USS Abraham Lincoln uçak gemisinde kriz ve ruh sağlığı felaketi yaşanıyor. Yaklaşık 5 bin askerî personelin 9 aydır karaya ayak basmadığı dev uçak gemisinde askerlerin gıda kıtlığı, bozuk su tesisatı ve bitkinlikle boğuştuğu aktarıldı.

NATO BİZİM NEYİMİZ OLUR? (2)*

Hakkı Taşdemir

1953 yılında İran'da Musaddık hükûmetinin devrilmesi, 1954 yılında Guatemala'da başkan Jacobo Arbenz'in devrilerek sürgüne gönderilmesi ve sürgünde kaynar su ile haşlanarak öldürülmesi, 1960 yılında Demokratik Kongo Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Lumumba'nın bir suikast sonucu öldürülmesi, Brezilya'da 1964 yılında askeri darbe gerçekleştirilmesi, Şili'de 1973 yılında Marksist devlet başkanı Salvador Allende'nin devrilmesi NATO'nun gizli yapılanmasının sabıka dosyasının birer parçasıdır.

SSCB nin dağılıp sosyalizmin geçici gerilemesine kadar yaşanan dönemde özetle bu idi NATO'nun açık ve gizli yapısının faaliyetleri.

Kuruluş amacına bakacak olursak NATO'nun kendisini feshetmesi gerekirdi SSCB'nin dağılması sonrasında.

Ancak öyle olmadı.

Küresel ekonomi düzenini korumaktı yeni görevi. Sisteme dâhil olmayı reddeden tüm ülkeler cezalandırılacaktı (!). Bunun yanında Rusya Federasyonu'nu parçalayıp bu büyük toprak parçasından pek çok küçük hatta mikro devlet üretmek görevini üstlendi. Ayrıca Çin'deki ekonomik gelişmeleri de engellemesi gerekmekte idi. Kendisini feshetmek bir yana dursun daha da azgınlıktı bu örgüt. 1991 yılında 16 olan üye sayısı günümüzde 32.

Sovyet tehlikesi (!) kalktı, bu büyüme neden?

Bu sorunun yanıtı yukarıdaki paragrafta.

Daha önce mevcut olan ancak zamanla dağılmış ittifakların (SEATO ve CENTO) işlevlerini de üstlendi NATO. Dünyanın nerede ise dörtte üçünde askeri üsler kuruldu. Gizli yapılanmalar da faaliyetlerini sürdürdüler.

İlk önce Yugoslavya'da iç savaş çıkarıldı. Güçlü bir devlet olan Yugoslavya'dan yedi küçük devlet çıkarıldı. Küresel güçlerin tahakkümüne girebilecek yedi küçük devlet. Bunlardan sadece Sırbistan

direnmekte küresel sermayeye teslim olmamak için.

Irak'ta Saddam rejiminin devrilmesi çok zor olmadı. Ülkedeki demokrasi yokluğu müdahale için uygun ortam hazırlamıştı. Müdahale Irak'a demokrasi vadetti ancak Irak'a asla demokrasi gelmedi. Benzer bir durum Libya'da yaşandı. Kaddafi yönetiminden mutlu olmayan aşiretler isyana teşvik edildi. Kaddafi devrildi. Bugün Libya'da da iki farklı yönetim var.

Esad uzun süre direndi. Ancak sonunda o da devrildi. Suriye'de bugün yönetimde bulunanlar küresel güçlerin talimatları doğrultusunda yönetmekteler ülkeyi.

Yukarıda verilen örneklerde anılan tüm devletlerin ortak bir yanı vardı. "Küresel Finans Sistemi" dışında kalmayı tercih etmek. Sistem karşıtı yönetimleri devirip bunları sistemin kölesi yönetimlerle ikâme etti NATO örgütü.

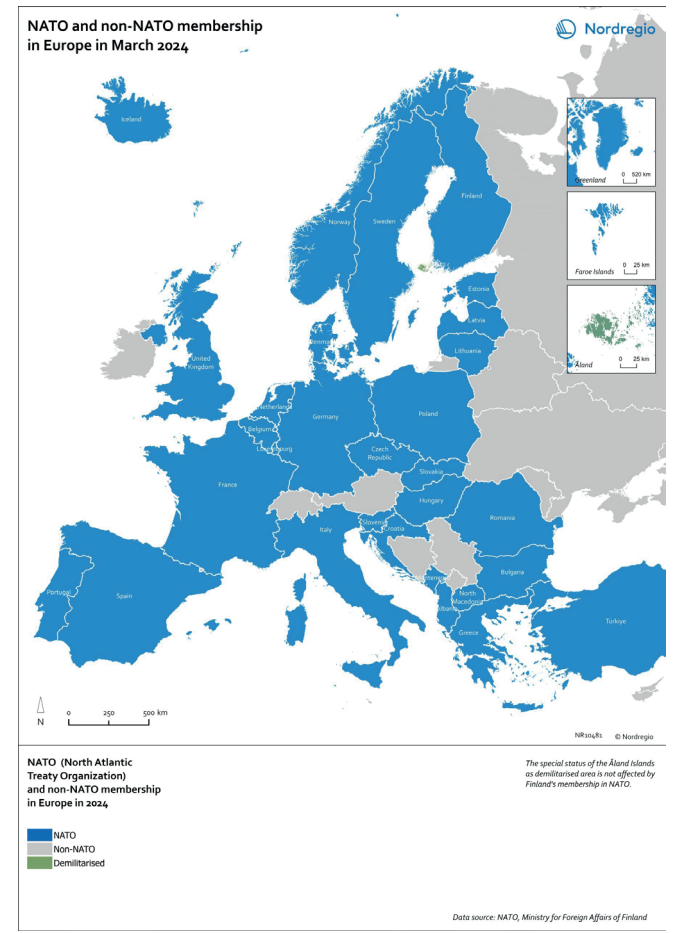
İran da küresel finans sistemine entegre olmayı kabul etmiyor. Ülkeye yönelik saldırıların temel nedeni de bu. Ancak İran güçlü gelenekleri ve direngen halkı ile kendisine yönelik baskılara karşı kayabileceği güçte. İran'ı teslim almaları pek kolay olmayacak.

Dizinin ilk yazısında sözü edilmişti. SSCB dağılıncaya kadar yaşanan süreçte NATO açısından özel bir önemi vardı Türkiye'nin. Günümüzde bu önem azalmış durumda. ABD, Ortadoğu ve Kuzey Afrika üzerindeki denetimini İsrail üzerinden sürdürmek niyetinde. Bu durum Ankara'yı çok rahatsız etti. Ankara-Tel Aviv gerginliğinin gerçek nedeni de bu. Nitekim son NATO zirvesinde TC Devlet Başkanı alenen NATO'da daha fazla sorumluluğa talip olduklarını ilan etti. Daha fazla sorumluluk karanlık işlere, siyasi suikast girişimlerine ve gerekli durumlarda darbe teşebbüslerine daha fazla katkı vermek anlamını taşıyor. İsrail ise NATO üyesi olmamasına karşın bu örgüt tarafından yürütülen "Akdeniz Diyalogu" projesinin katılımcısı, dolayısı ile NATO müttefikidir. Bu vasfı ile NATO bünyesinde görev almaktadır ve son dönemlerde görevi de önemi de iyice artmıştır.

Bütün bunlardan sonra bir de icmal yapalım. 32 üyeli NATO örgütü 3,5 milyon aktif askeri, 1,8 trilyon \$ tutarındaki askeri harcaması ve dünya ülkelerinin yaklaşık dörtte üçünde dilediği gibi kullanabildiği askeri üsleri ile gerçek bir ölüm makinası.

Ve Rusya Federasyonu

22 federe devlet, 9 eyalet ve 4 özerk bölgeden oluşan 17 milyon

km² toprak büyüklüğüne, çok zengin doğal kaynaklara sahip devasa bir ülke. Üstelik SSCB mirası olarak betimleyebileceğimiz gelenek nedeni ile Orta Asya cumhuriyetlerinde hâlâ bir ağırlığı var. Gelişmiş insan kaynağı ve teknolojisi ile de hayli güçlü.

Bu yapıyı parçalamak dev Rusya Federasyonu yerine onlarca küçük devlet yaratmak temel hedeflerinden biri NATO'nun, bu gerçekleşirse eğer küresel sisteme entegre olma adayı pek çok devlet çıkacak ortaya. Bu amaçla Ukrayna üzerinden bir saldırı gerçekleştirdiler Rusya'ya, istediklerini elde edemediler. Ortadoğu gündemi ağırlık kazanınca da 'şimdilik' kaydı ile bu hedeften biraz uzaklaşıp gibi oldular. Ancak nihai hedef Rusya'nın parçalanması ve bu hedeften vazgeçmeleri söz konusu değil. Dolayısı ile uzun yıllar yaşanacak bir NATO-Rusya savaşına tanık olacak dünyamız.

Bütün bunlardan sonra bir de icmal yapalım. 32 üyeli NATO örgütü 3,5 milyon aktif askeri, 1,8 trilyon \$ tutarındaki askeri harcaması ve dünya ülkelerinin yaklaşık dörtte üçünde dilediği gibi kullanabildiği askeri üsleri ile gerçek bir ölüm makinası.

Üstelik bu işin açık kısmı. Gizli kısmı hakkında yeterli bilgi yok doğal olarak.

Şimdi başlıktaki soruyu yineleyelim.

NATO BİZİM NEYİMİZ OLUR?

"Katilimiz" dersek doğru yanıt vermiş oluruz.

Yazının ilk bölümü İşçi Gazetesi'nin Temmuz-Ağustos 2026 tarihli 239. sayısında yayınlanmıştır.

DEVLET SENDİKACILIĞI YA DA SINIF SENDİKACILIĞI

Önce devlet hakkında...
“Devlet, sınıf karşıtlıklarını frenleme gereksiniminden doğduğuna, ama aynı zamanda, bu sınıfların çatışması ortasında doğduğuna göre, kural olarak en güçlü sınıfın, ekonomik bakımdan egemen olan ve bunun sayesinde siyasal bakımdan da egemen sınıf durumuna gelen ve böylece ezilen sınıfı boyunduruk altında tutmak ve sömürmek için yeni araçlar kazanan sınıfın devletidir. Antik devletle feodal devlet, kölelerle serflerin sömürülmesi organı oldular; ama yalnızca onlar değil, modern temsili devlet de, ücretli emeğin sermaye tarafından sömürülmesi aletidir.”

(Friedrich Engels, Ailenin Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni)

İşçi sınıfı biliminin büyük önderleri Karl Marx ve Friedrich Engels, 1848’de kaleme aldıkları Komünist Parti Manifestosu’nda kapitalist devlet hakkında şu özet tanımı yaparlar: “Modern devlet yönetimi, tüm burjuvazinin ortak işlerini yürüten bir

komiteden başka bir şey değildir.”

Biz devrimci sosyalist işçiler, bu gerçekliğin bilinciyle bizi boyunduruk altında tutan sermaye sınıfına ve onun ortak işlerini yürüten devlet makinesine karşı mücadele yürütüyoruz.

Bugün egemen olan kapitalist/burjuva devlettir. Öncesinde, feodal devlet, daha öncesinde ise köleci devlet vardı.

Bünyesinde hâlâ bazı devrimci sendikalar ve mücadeleciler işçi önderlerini barındırıyor olsa da tarihteki DİSK’in içi çoktandır boşaltıldı, geriye kabuğu kaldı. İşçi sınıfına cehennem hayatı yaşatılırken, araştırma raporları yayımlamak, basın açıklamaları yapmak DİSK’in başlıca “mücadele” yöntemi hâline geldi. Öyle ki...

Peki, devlet hep var mıydı? Hayır. Geride binlerce yıllık ezen ve ezilenin olmadığı, üretilenin, elde edilebilenin ortakça paylaşıldığı sınıfsız bir toplum (ilkel komünal toplum olarak adlandırılır) yaşamı vardı. Bu yaşam, doğal işbölümünün gelişmesi, giderek bir üretim fazlalığının oluşması ve bu fazlalığın

özel mülkiyet olarak en güçlü kesimlerin elinde toplanmasıyla sona erdi. Sınıflar ortaya çıktı. Mülk sahipleri egemenliklerini silahlı güçleri, mülkiyeti kutsayıp koruyan hukukları, hapishaneleri vb. ile tahkim ettiler. Bu giderek daha organize hâle gelecek devlet örgütlenmesiydi.

Köleci toplumda devlet, köle sahiplerinin devletiydi. Biricik üretici güç köle emeğiydi. Köle sadece emeğiyle değil, bedeniyle de sahibine aitti. Çifte sürülen böğüren iş aletinden farklı olarak konuşabilen bir iş aleti idi köle.

Feodal topluma geçildiğinde ise devletin sahipleri krallar, imparatorlar, beyler oldu. Feodal sistemin temeli toprak mülkiyetine dayanıyordu. Temel üretici güç derebeylerin, ağaların mülkiyetindeki toprakları ekip biçen, yarı aç yarı tok yaşamak zorunda bırakılan, feodal beyin malı durumundaki köylü sınıfıydı.

Günümüz kapitalist toplumunda ise devlet burjuvazinin/sermaye sınıfının devletidir. Bu sistemin temeli işçinin emek-gücü sömürüsüne dayanır. Ücretli kölelik düzenidir. Düzenin temel çelişkisi emek-sermaye çelişkisidir. Ve bu sistemde hayatın anahtarı nüfusun ezici çoğunluğunu oluşturan işçi sınıfının elindedir. Örneğin üç günlük-bir haftalık genel grev, yani ülke çapında en azından başlıca sektörlerde üretimin durdurulması yaşamın tüm döngüsünü altüst eder. İktidarlar devrilir. Kuşkusuz bu anahtarı elinde tutan sınıfın bilinç ve örgütlenme düzeyi ile alâkalı bir durumdur.

“Sınıflı toplumların tarihi sınıf savaşımı tarihidir,” der işçi sınıfı biliminin ustaları.

Her sınıf bu savaşımın deneyimlerinden öğrenir. En çok da egemen sınıflar öğrenir, zira daha fazla olanaklara sahiptirler. İşçi sınıfı ise bu birikime ancak kendisine ait bir devrimci sosyalist parti/örgüt aracılığıyla ulaşabilir.

Tekeller çağının burjuva devleti, dünya çapındaki sınıf savaşımının deneyimlerini de içererek yetkinleşmiş bir devlettir. Bu devletin asli görevi de diğerleri gibi her yol ve yöntemle sistemin varlığını sürdürmesini sağlamak, egemenliği altındaki toplumu düzen sınırları içinde tutmaktır.

Devletin toplumu denetim altında tutmasının temeli şiddete dayalı olsa da bir toplum sadece şiddet-korkutma-sindirme ile yönetilemez. Bir düzeyde rıza üretilmesine, toplumsal kabule ihtiyaç vardır. Mesela günümüzde, ülkemizde iplikleri pazara çıkmış olsa da partiler, parlamento, din, milliyetçilik, eğitim sistemi, basın, sendikalar vb. hâlâ belli düzeylerde işlev görmektedir.

İşçinin olmaktan çıkmış sendikalar

Dil, ağrıyan dişe gidermiş. Sendikal hareketin durumu ağrıyan dişimizdir. Burayı açmaya çalışalım... İşçi-emekçiler, 80’den bu yana, hiç bugünkü kadar yok sayılmamış, bu denli hiçleştirilmemişlerdi.

Devlet, TÜİK eliyle açıkladığı yalan enflasyon hesaplamaları ile bizden gasbedip sermayeye aktarıyor. Milyonlarca işçi ortalama bir ev kirası tutarında ücretle ay sonunu getirmeye çalışıyor. Milyonlarca emekliye 20 bin lira civarında aylık reva görülüyor. Her gün en az 6-7 işçi patronlar gerekli önlemleri almadığı için iş cinayetlerinde can veriyor. Grevler yasaklanıyor. Sendikalılık oranı yerlerde sürünüyor. İşçiler, bırakalım yeni haklar elde etmeyi,

Direne direne öğreneceğiz!

aylardır ödenmeyen maaşları, tazminatları vb. hakları için bedenini açlığa yatırmak zorunda kalıyor. Polisin cop-gaz-gözüaltı saldırılarına maruz kalıyor, devrimci sendikacılar, işçi önderleri tutuklanıyor.

Patronların, devletlerinin kanatları altında işçi sınıfına köle muamelesi dayatması, yok sayıp aşağılaması fitratlarına uygundur. Sorun olan işçi-emekçilerin ezici bir çoğunluğunun bu dayatmaya karşı çaresiz kalışı, boyun eğişidir.

Örgütlü bir güç hâline gelmeden bu cendereden çıkmanın mümkün olmadığı da açıktır. Bu anlamda sendikaların rolü kritik önemdedir. Bugünkü rezil tabloyu bir an kenara koyarsak, sendikalar işçilerin ücret, sosyal hak vb. ekonomik taleplerini geliştirip koruyabilecekleri ve tarihte bizzat işçiler tarafından kurulmuş mücadele örgütleridir.

Sendikaların mevcut durumuna gelirse...

Esas büyük gövde devlet-patron sendikalarıdır: Türk-İş, Hak-İş, Memur-Sen vb. Sendikalı işçilerin büyük çoğunluğu bu konfederasyonlara bağlı sendikaların üyesidir. Çoğunluğu “sarı” olmaktan ziyade mafyatik örgütlenmelerdir. Aslı görevleri, devlet adına, patronlar adına işçileri denetim altında tutmaktır. Bunlar hiçbir zaman gerçek işçi sendikacılığı yapmadılar, işçiler bu asalakları başlarından def etmedikçe yapmayacaklar da...

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), diğer bir işçi konfederasyonudur. Türk-İş’in “partiler üstü” ve devlet sendikacılığı anlayışına tepki olarak 1967 yılında kuruldu. “Sınıfa karşı sınıf” ilkesiyle, işçinin tabanda söz ve karar sahibi olmasını esas alarak örgütlendi, kısa zamanda güçlendi ve çok sayıda büyük işçi direnişine önderlik etti.

Bünyesinde hâlâ bazı devrimci sendikalar ve mücadeleciler işçi önderlerini barındırıyor olsa da tarihteki DİSK’in içi çoktandır boşaltıldı, geriye kabuğu kaldı. İşçi sınıfına cehennem

hayatı yaşatılırken, araştırma raporları yayımlamak, basın açıklamaları yapmak DİSK’in başlıca “mücadele” yöntemi hâline geldi. Öyle ki genel merkezini yakın zaman önce Ankara’ya taşıyan DİSK, yanı başında hakları için direnirken defalarca polis saldırısına maruz kalan madencileri bir kez bile ziyaret etmedi, bir açıklama dahi yayımlamadı.

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), memur alanında örgütlü bir sendikadır. 90’lı yıllarda, devrimci sosyalist emekçileri öncülüğünde, fiilî meşru mücadele hattıyla örnek bir mücadele tarihi yaratan KESK, memurları devlet kulluğundan çıkarıp örgütlü bir güç hâline getirmeyi başarmıştı.

Ancak konfederasyona evrilmesi sonrasında tarihine yabancılaşmaya başladı ve giderek DİSK’in akıbetine benzer bir noktaya vardı. Mesela, DİSK nasıl ki yanı başındaki madenci direnişine sessiz kaldıysa, KESK de yanı başında süren Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası direnişine sessiz kaldı. Irkçı-faşist bazı partilerin dahi gitmek zorunda kaldığı bu direnişe, bazı KESK yöneticilerinin de ziyarette bulunması ses çıkarmak demek değildir. Bu konuda KESK misafir değil, ev sahibi olarak tutum alıp mümkün en kitlesel dayanışmayla direnişi sahiplenmeliydi, bunu yapmadı.

Nihayet, ilk saydığımız devlet-patron sendikaları ile DİSK ve KESK arasında birebir benzerlik kurmasak da bugün somut gerçeklik şudur; hiçbirinin işçi sınıfının nezdinde güvenilirliği, kıymet-i harbiyesi kalmamıştır! Hepsini bir sürü laf eden, sıkıştıklarında günü kotarmaya çalışan boş çuvaldır. Hiçbirinin dik durmaya ne mecali ne niyeti vardır.

İşçiler, her bedeli ödemeyi göze alarak mücadele edenlere yüzünü döneceklerdir, dönüyorlar.

Maden işkolunda örgütlenen Bağımsız Maden-İş, tekstil işkolunda BİRTEKSEN, Dev Tekstil, eğitim alanında Özel Öğretmenler Sendikası, enerji işkolunda DİSK/Enerji-Sen, inşaat işkolunda DİSK/Dev Yapı-İş, İnşaat-İş, Yapı Yol-İş, İyi-Sen, tersane depo işkolunda DİSK/Limter-İş, DGD-SEN, büro işkolunda DİSK/Sosyal-İş, tarım-ormancılık işkolunda DİSK/BTO-SEN, turizm işkolunda DİSK/Dev Turizm İş gibi üye sayıları ve imkânları sınırlı olmalarına karşın özveriyle, militanca mücadele eden sendikalar işçilerin yüzünü döndüğü sendikalardır. İşçi Birlikleri Sendikası (İŞÇİ-SEN) gibi mücadele platformları da bu cephede yer alan güçlerdir.

Her koşulda işçi sınıfının çıkarlarını esas alan, işçilere karşı karşıya bulundukları gerçekliği yalansız-dolansız ortaya koyan, nasıl kazanılabileceğini işçilerle birlikte tartışarak kararlaştıran ve eylemlerinin sonuçlarını eğitime çevirmeyi bilen bir sendikacılık anlayışı, bir önderlik anlayışı elbette işçiye güven verecek, işçiyi bilinç olarak da ileriye taşıyacaktır.

Bu yaklaşım, işçinin ücret, sosyal hak vb. ekonomik taleplerle sınırlı ufkunun aşarak siyasallaşmasının olanağı da demektir. Siyasallaşan, kendi sınıfsal varlığının bilincine varan işçi, kurtuluşunu AK Parti, CHP, MHP, Yeni Parti vb. gibi burjuva partilerinde aramaz. Kendisine köle muamelesi yapan sistemin devletine benim devletim demez. Öncesinde yabancı olduğu ya da duymak istemediği “devrim”, “sosyalizm” edinilen yeni bilinçle anlaşılabilir, elle tutulabilir hale gelir.

Velhasıl, devlet icazetine sığınarak işçi sendikacılığı yapılamaz. Patronlarla kapalı kapılar arkasında iş çevirerek mücadele edilemez. Ve bedel ödmeden kazanılamaz.

Sınıfa karşı sınıf!

İşçi sınıfı örgütlüyse her şey, değilse hiçbir şey!

İşçi Birlikleri Sendikası (İŞÇİ-SEN)

İhtiyacımız birleşik bir ekoloji hattı

Topraklarımız, patronların her noktadan ticarileştirme, kamusal alanın özelliğini yitirilmesi saldırılarıyla ve atık sömürgeciliğiyle mücadele ediyor. Adana'da sulama kanalları, Mersin'de kıyılar mikro-plastikle taşıyor; Akdeniz'den Ege'ye ormanlarımız tekellerin bilinçli yangın saldırıları ve önlenemez yangınlarla yağmaya

hazırlanıyor. Sermaye lehine esnetilen yasal düzenlemeler, COP31 gibi konferanslarla da meşruiyet sağlamaya çalışılıyor. Var olan ideolojik ve pratik saldırıları ancak birleşik emek cephesi etrafında kalıcı ve esaslı püskürtebiliriz.

"Yeşil Boyama" faaliyeti COP31 anlaşması Mecliste kabul edildi

Meclis Genel Kurulunda kabul edilerek yasalaşan düzenlemeyle, 9-20 Kasım 2026 tarihlerinde Antalya'da düzenlenecek olan ve çevre örgütlerinin "Yeşil Boyama" faaliyeti olarak nitelendirdiği COP31 İklim Değişikliği Konferansına ilişkin uluslararası anlaşma onaylandı.

Düzenleme, konferansın organizasyonu kapsamında Türkiye'nin üstleneceği yükümlülükleri, katılımcılara tanınacak ayrıcalık ve muafiyetleri ile organizasyonun çevre yönetimi ve sürdürülebilirlik ilkelerine uygun şekilde yürütülmesine ilişkin esasları içeriyor.

Çevre örgütleri: COP süreçleri göz boyamaya yönelik vitrindir

COP 31 sürecinde uluslararası müzakerelerin dünyanın en büyük kömür ihracatçısı olan Avustralya tarafından yürütüleceğini belirten çevre örgütleri; "Devletlerin iklim krizinin etkilerini azaltmak iddiasıyla toplandıkları bu zirveler, uzun süredir bilimsel uyarıları, gezegenin ekolojik sınırlarını ve halkların iklim adaleti taleplerini öncelemek yerine karbon piyasaları, sektör temsilcileri ve büyük şirketlerin lobi faaliyetleri tarafından belirlenen bir hatta ilerliyor. Fosil yakıt şirketlerinin artan etkisi, COP süreçlerini gerçek emisyon azaltımı ve iklim adaleti doğrultusunda bir ilerleme alanı olmaktan çıkararak, giderek daha fazla göz boyamaya yani 'yeşil boyama' (greenwashing) niteliği taşıyan bir vitrine dönüştürüyor", diyerek eleştirmişti.

Akbelen'deki kamulaştırma sürecinde kritik karar

Saray Rejimi kararı ile 679 taşınmaz hakkında verilen acele kamulaştırma sürecinde emsal niteliğinde bir mahkeme kararına imza atıldı.

İkizköylülerin avukatları Av. Arif Ali Cangı ve Av. İpek Sarıca, yaptıkları basın açıklamasıyla Milas 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin idare tarafından açılan bedel tespiti ve el koyma dosyalarında yargılamaları durdurduğunu kamuoyuna duyurdu.

"Sadece bir ara karar değil, Türkiye için yol gösterici hukukî bir kazanım"

"Bu karar, Anayasa Mahkemesinin iptal kararının acele kamulaştırma davalarına nasıl uygulanacağını ortaya koyan ve Türkiye'deki benzer tüm uyuşmazlıklar bakımından yol gösterici nitelik taşıyan son derece önemli bir hukukî kazanımdır."

Kemalpaşa halkından "Madene Hayır" yürüyüşü

Volcan Metal Madencilik tarafından yürütülen kurşun ve çinko maden arama ve sondaj çalışmalarına karşı bölge halkı, Kemalpaşa'da protesto yürüyüşü gerçekleştirdi. Köylüler yürüyüşün ardından, topluca suç duyurusunda bulundular.

Aldiye önünde köylüler ve çevreciler adına Avukat Ahmet Cemil Balyeli kısa bir açıklama yaptı. Halkın büyük tehlike altında olduğunu söyleyen Balyeli, "Firma yetkilileri, sondajı, parasını ödediği ve insan sağlığına zararlı olmadığı belgelenmiş su ile yapmak zorunda olmasına rağmen ve bu yönde kamu kurumlarına taahhütte bulunmuş olmasına rağmen, kâr hırsı ile sırf para ödememek için Armutlu Çayı'ndan su çekerek sondajda kullanmaktadır," dedi.

Varto halkı 100 gündür JES'e karşı nöbette

Varto'ya bağlı Çalidere köyünde, ABD menşeli Ignis Enerji tarafından yapılması planlanan Jeotermal Enerji Santraline (JES) karşı köylülerin başlattığı çadır nöbeti 100 gündür devam ediyor.

Çalidere köyü mera sınırlarında başlayan ve bölgedeki 16 köyü doğrudan etkileyecek olan projeye karşı yürütülen direniş, köylülerin yoğun katılımı, dönüşümlü nöbet tutmasıyla sürüyor. Alana "Doğamızı, inancımızı, geleceğimizi savunuyoruz" ve "Varto-

de JES nêwazenîme. Dest menê axwamara, hardê mara" pankartları asıldı.

Direnişin 91'inci gününde Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) Genel Başkanı Mustafa Arslan, nöbet alanını ziyaret ederek bölge halkına desteklerini iletti. 97'nci gününde hayatlarını birleştiren Gizem Doğan ve Anıl Akdağ oldu. Çiftin ziyareti ile nöbet alanında düğün halayı çekildi.

Nöbet eylemi devam ederken, proje şirketinin Bingöl'ün Karlıova ilçesine bağlı Licik köyünde çalışma girişimine karşı yurttaşlar sık sık Licik köyüne geçiyor.

Ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz ya dünyamıza incek ölüm!

DÜNYA KUPASI'NIN ARDINDAN

Hakkı Taşdemir

23. Dünya Kupası'nı geride bıraktık temmuz ayı zarfında. Bugüne kadar düzenlenmiş olanların en çirkini idi son geride bıraktığımız. Sahada verilen mücadele sonucu alınması gereken sonuçlara dışarıdan müdahaleler ayyuka çıktı. Öyle ki ABD başkanı bir futbolcunun kırmızı kart cezasının ertelenmesini sağladı. Böyle bir dış müdahale ile ilk kez karşılaştık.

Futbol, işçi sınıfının yarattığı ve geliştirdiği bir oyun. Yıllarca da öyle kaldı. Egemenler futbolu emekçi yığınları uyutmak için bir silah olarak kullandılar kullanmasına da özellikle baskı rejimlerinde tribünler halk isyanının dile getirildiği yerler oldular. Yıllardan beri İsrail'den İskoçya'ya, Kıbrıs'tan Fas'a düzene muhalefet eden yığınların sığınağı oldu tribünler. İkinci Büyük Paylaşım Savaşı esnasında Paris'te Red Stars takımı oyuncularının Nazi işgali karşısındaki destansı direnişi bugün hâlâ dillerdedir. Günümüzde ise Almanya'da St. Pauli, İskoçya'da Celtic, ırkçılık karşıtı gösterilerle öne çıkmakta, İsrail karşıtı koreografilerle dünyayı etkilemekte. İtalya'da Livorno maçları adeta komünist parti mitingine dönüşmekte. Örnekleri çoğaltmak olası ancak gerek var mı, bilemedim. Bu örnekler ve diğerleri hayli rahatsız etmekte egemenleri. Rahatsız oluyorlar olmasına da futbolun insanları etkileyen yönü nedeni ile bir kenara bırakamıyorlar bu oyunu. Çelişkili bir durum. Bu çelişkiyi çözmenin yolunu düzen muhaliflerini statlardan uzak tutarak çözmeye çalıştılar. Dünya Kupası maçlarında bilet fiyatları 3.000 ila 10.000 \$ arasında değişiyordu. Naklen maç yayını yapan TV kanallarının bile ücretleri arasında fark vardı. Gelir düzeyi düşük olanlar maç görüntülerine ancak en kötü açılardan, en ilkel teknoloji ile sunan kanallardan ulaşabilmekte idiler.

Maçlara ulaşabilmesi kısıtlanmıştı ama reklamlara ulaşmakta idi maç süresince. Maçlar oynanırken verilen su molalarında da reklam gösterildi. Devre araları uzatıldı daha fazla reklam gösterebilmek için. Sadece su molası reklamları bir milyar doları aşmış, toplam reklam pastası da 10,5 milyar dolar olmuştu. İşçi sınıfı

kendi yarattığı oyunu kötü kalite görünüm sunan TV kanallarından izlemeye mahkûm olmuş ancak bu kanallardan izlediği maçlarla reklam şirketlerine milyarlarca \$ kazandırmıştı. Reklamın etkisinde kalarak tüketim alışkanlıklarını değiştirenlerin reklam verenlere kazandırdığı parayı ise hesaplamak olası değil günümüz koşullarında.

Bu deney gerçek projenin ortaya çıkmasına neden oldu.

FİFA 20 milyar \$ sermayeli bir şirket kurmayı planlıyor. Dünya Kupası ve Kulüpler Dünya Kupası maçlarının organizasyon haklarını satacak bu şirket. Bir başka ifade ile özelleştirilecek bu büyük organizasyonlar.

Projeyi kabul edecek federasyonlara 40'ar milyon \$ destek verilecek.

Bu da işin rüşveti.

Bundan sonrasını düşünmek bile istemiyorum. Aklıma gelenler ise 2 yılda bir düzenlenecek ve çok takımın katılacağı (örneğin 64) turnuvalar, maçlar oynanırken değiştirilecek kurallar, uzatılan devre araları, sayısı artan su molaları, reytingi yüksek takımların kayırılması ve daha bir sürü şey.

Artan maç trafiğinin sporcu sağlığına etkisi mi?

Kim düşünür onu.

Küresel kapitalizm esir alıyor futbolu.

Bunun önüne geçebilmek ise ancak emekçi yığınların küresel kapitalizm karşısında topyekûn mücadelesi ile mümkün.

Eğer bu mücadele başarıya ulaşırsa borsada değil, arsada güzel olan oyuna yani işçi ve emekçilerin yarattığı futbola ulaşabiliriz.

"Artık işçi ve emekçilerin zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi kalmamıştır"

Merhaba dostlar...

Ben İstanbul Zeytinburnu'nda çalışan deri işçisi ve İşçi Gazetesi okuyum. Önce size biraz deri sektörünün durumundan bahsedeyim.

İşler eskisine oranla düşük. Deri ceket üretiminin büyük çoğunluğu Rusya pazarına yapılmakta ve oradaki savaş deri sektörünü derinden vurmaktadır.

Bugün gelinen durumda benim aylık kazancım 50-60 bin civarlarında. Şimdi tabii asgarî ücretin 28 bin olduğu yerde maaş yüksek görünebilir lakin ev kirası olmuş 40 bin lira. Ben 2014 yılında aldığım bir maaşla üç

aylık kiramı çıkarabiliyordum, bugün bir aylık kiramı zor karşılar hâle geldim. Çarşı pazar vahim zaten, artık marketlere girmek istemiyorum, psikolojim bozuluyor. Marketteki et reyonlarına müzelik gezinti yapıyoruz. Almak ne mümkün...

İlk çağlarda insanlığın en büyük sorunu beslenme ve barınmadır. Bugün yine insanların en büyük sorun beslenme ve barınma. Kapitalist sistem bizi ilk çağlara götürmüştür. Hayatımız iş ve ev arası mekik dokumaktan ibarettir.

Geçenlerde denize gidelim dedik, hani çalışıyoruz, üretiyoruz azıcık serinlemek, eğlenmek hakkımız dedik. Gel gör ki halkın plajları halka ücretli. Florya plajına giriş 300 TL. Caddebostan plajına giriş 750 TL. Adalar ise 1250 TL. Bunlar sadece giriş ücretleri,

İŞTEN Mİ ATILDIN

HAKLARINI MI ALAMADIN

MOBBINGE MI UĞRUYORSUN?

ZORLA MESAI MI YAPTIRILIYOR

SENDİKALI OLMAMAN İÇİN BASKI MI YAPILIYOR

tüm soruların için;

İŞÇİ-SEN'E ULAŞ!

0531 796 1917

iscisen1 @iscibirliklerisendikasi @istanbulbik@gmail.com

İŞÇİ BİRLİKLERİ SENDİKASI (İŞÇİ-SEN)

Kordonboyu Mah. Hürriyet Cad. Hakkı Bey İş Hanı No:54/17 Kartal

yeme içme yok...

Bu alçak hayın düzenden kurtulmanın tek bir yolu var dostlar: örgütlenmek ve savaşmak. Artık işçi ve emekçi sınıfının zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi kalmamıştır.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

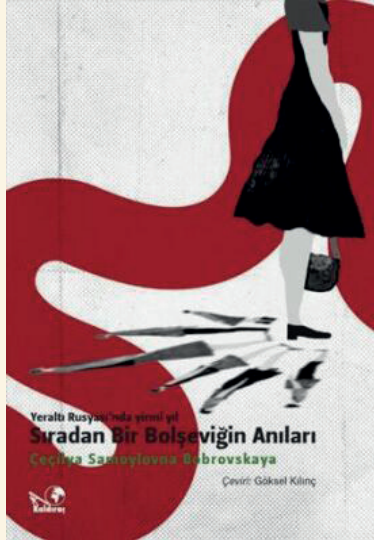
Kalın sağlıklılıkla.

Yeraltı Rusyası'nda yirmi yıl: Sıradan Bir Bolşeviğin Anıları

Kaldıraç Yayınevi / Çeçilya Samoylovna Bobrovskaya

Çeçilya Bobrovskaya'nın 1894'ten 1917 Sosyalist Ekim Devrimi'ne değin biriktirdiği anıları, hem devrim yıllarının zorlu mücadele koşullarından hem çürümüş düzeni altüst eden devrimci çalışmanın yarattığı coşkudan izler sunuyor. Kâh yenik düşülen kâh muzaffer olunan muharebelerle dolu bu uzun soluklu savaş notlarından anlıyoruz ki insan, içine doğduğu tarihsel koşulları etkin biçimde değiştirip dönüştüren öznedir. "İnsan kendi tarihini kendisi yapar ancak istediği gibi değil; kendi seçtiği koşullarda yapmaz, zaten mevcut olan, geçmişten aktarılan koşullarda yapar."

Bu eser, hayatlarının yok olup gitmesine izin verme-

yerek iradesini eline alan, gözünü iktidara diken ve sonunda da onu alan büyük insanların küçük bir hikâyesi. Kitabı okuyanlar, özellikle de insanlık tarihinin yapıcılığına soyunanlar, hürriyet kavgasının bu hikâyelerin örgütlü toplamından başka bir şey olmadığını hissedecek ve daha büyük azimle

yolculuklarını sürdüreceklerdir. Bay L'nin deyişiyle: "İnsan yarınları kazanmak için dün ile hesaplaşır, bugün ile boğazlaşır." Yarınları kurmanın bir kaldıraç olması dileğiyle.

AĞUSTOS ŞİİRİ

...

Düşün ki coğrafyanın en güzel yerindeyiz
En güzel günlerinde gençliğimizin
Ölümden ötesini aklım almıyor
Beterin beteri var diyenlere inanmıyorum
İstesek cenneti kurtarabiliriz
Ben bir ışık için tepmişim rahatımı
Bu güleç yüzlülerin, bu acı türkülerini
Bu yoksul yerleri anlayarak seviyorum
Delicesine anlayarak güzelim
Yüreğim sızlıyor bu roman iyi bitmeyecek.

Hasan Hüseyin Korkmazgil

İŞÇİ GAZETESİ

Aylık Süreli Yayın-
ISSN:1303-9040 Kaldıraç
Yayınevi Adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ülkü Gündoğdu
Yönetim Yeri: Caferağa Mah. Moda Cad. No: 5 Kadıköy/İstanbul
Tel: 0 216 449 65 46

Baskı: Arslan Güneydoğu Gaz. Mat. ve Kağ. A.Ş. Akçaburgaz
Mah. 169 Sk. No: 6 Esenyurt/İstanbul Tel: 0212 886 17 95-94

e-mail: iscigazetesi@gmail.com

Hesap No: İş Bankası 1011 1760651 **IBAN:** TR67 0006 4000 0011 7606 51

İşçi Gazetesi
web sitesi

İşçi Gazetesi Satış Noktaları

İSTANBUL
Kaldıraç
Caferağa Mah. Serasker Cad.
No: 35 Kadıköy
Sarıgazi AKA-DER
Ertuğrul Gazi Sok. No:13 Sarıgazi
Maltepe Martı Kültür Sanat Kafe
Yalı Mahallesi Küçükyalı Cad.
Kuyu Sok. No: 1 Maltepe
Mephisto
Taksim-Beşiktaş-Kadıköy

Beyaz Adam
Bakırköy
ANKARA
Kaldıraç
Konur Sok. No: 17/10
Kızılay
(İmge Kitabevi üstü)
Tuzluca Yayı AKA-DER
Kültür Merkezi
587 Sok. No: 25/A
Tuzluca Yayı/Mamak

İZMİR
Kaldıraç
1469 Sok. No: 128
D: 4 Alsancak/Konak
ADANA
Adana AKA-DER
Kayalıbağ Mah. 26001
Sok. Özel Sancak Apt.
No: 1 Kat: 6 D: 23

Özelleştirme sırası müzelerde

Kültür ve Turizm Bakanlığı, 216 müze ve ören yerindeki gişe işletmeleri, bilet satışları, Müzekart işlemleri ve giriş kontrol sistemlerini Türk Telekom iştiraki AssisTT Şirketi'ne devrediyor. Yani müzelerin işletmeleri, daha önceki denemelerin bir devamı olarak, bir anlamda özelleştiriliyor. Kültürel mirasın ve onu sergilemenin bir parçası olan müzeler, hâlihazırda neyin müzeler aracılığıyla koruma altına alındığı, neyin alınmadığı bakımından kültür politikalarının önemli bir aracı. Şimdi ise neredeyse tüm müzelerin işletmesi Türk Telekom'a, ilerleyen süreçte ise başka şirketler aracılığıyla sermayeye devrediliyor. İlk aklı gelen konu bu müzelerin erişilebilirliği konusu olurken bir yandan da kültürel sermayenin gözlemlenebilen önemli bir kısmı tam anlamıyla sermayeye kiralanıyor.

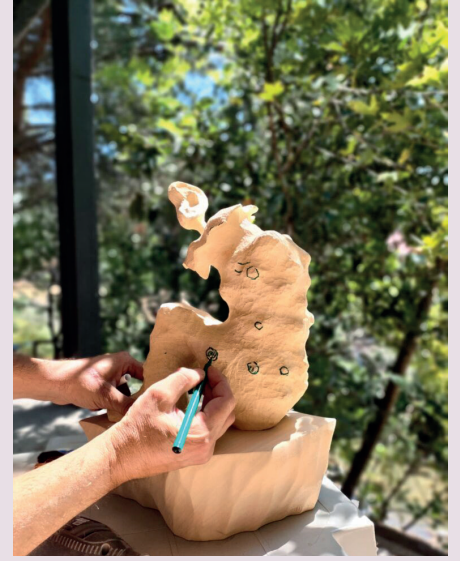
Nolan'ın "Odisseia"sı Homeros'u yeniden "çok sattırdı"

Christopher Nolan'ın Homeros'un Odisseia destanından uyarladığı filmi, yalnızca gişede değil, kitap piyasasında da etkisini gösterdi. Birleşik Krallık'ta şiir kitaplarının satışları son yılların en yüksek seviyesine ulaştı. Filmin gösterime girmesinin ardından Birleşik Krallık'ta Odisseia'nın basılı baskılarının satışı, 25 Temmuz'a kadar olan dört haftalık dönemde geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 1400 yükseldi.

Sanat Kazdağları'nın eteklerinde

10-17 Ağustos 2026 tarihleri arasında Kazdağları'nda gerçekleşen Doğaya Sanat Programı, doğa, çevre ve kültür ile ilişki kuran sanatçıları alıyor. Program, doğayı temsil edilen bir nesne olarak değil birlikte düşünülen, birlikte var olunan ve karşılıklı ilişkiler ağı içinde şekillenen bir alan olarak ele alan sanatsal pratiklere odaklanıyor. Kazdağları'nın çok katmanlı ekolojik ve kültürel yapısı içerisinde gerçekleşen bu program, sanatçılara araştırma, üretim ve paylaşım süreçlerini bir arada deneyimleyebilecekleri bir ortam sunuyor.

Altınoluk'ta 5'inci Alevi Kültür ve Sanat Festivali yapıldı

Altınoluk Alevi Kültür Derneği tarafından düzenlenen "5'inci Alevi Kültür ve Sanat Festivali" yapıldı. "Hakikat Aşığı Seyyid Nesimi Aşkına" başlığı ile düzenlenen festivale Alevi dernekleri genel merkez yöneticileri, Edremit Emek ve Demokrasi Platformu bileşenleri, Balıkesir Büyükşehir Belediye Başkanı Ahmet Akın, Edremit Belediye Başkanı Mehmet Ertaş, Gömeç Belediye Başkanı Melih Bağcı ile çok sayıda yurttaş katıldı.

6-10 Ağustos tarihleri arasında yapılan festival programı kapsamında Alevi inancında

önemli bir yeri olan "Mansur'dan Nesimi'ye Ene'l Hak" düşüncesi, "Yolda birlik nasıl olmalı?", "Yolumuzun kılavuzu kadın analar", "Geçmişten günümüze Tahtacı Türkmen geleneğinde ocaklar" konularında söyleşiler, paneller ve sohbetler düzenlendi. Programda konserler, semahlar ve halaylar yer aldı.

Kamu kaynaklarının tekellere aktarılması kabul edilemez

Sinema Emekçileri Sendikası (Sine-Sen) Kültür ve Turizm Bakanlığının yurt dışında ihraç edilen yerli dizilere bölüm başına 33 bin dolara kadar kamu desteği sağlayacağını

SINE-SEN
Sinema Emekçileri
Sendikası

açıklamasını tepkiyle karşıladı. Açıklamada, "Sinema emekçileri, işçi sağlığı ve iş güvenliği yok sayılırken kamu kaynaklarının dev tekellere aktarılması kabul edilemez," denildi.

Göbeklitepe'de keşif: İlk bulgular konutlara işaret ediyor

UNESCO Dünya Mirası Listesi'nde yer alan ve "tarihin sıfır noktası" olarak nitelendirilen Göbeklitepe'de yeni bir alanda yürütülen kazılarda, yerleşimin ikinci evresine tarihlenen dörtgen planlı yapılar gün yüzüne çıkarıldı.

Taş Tepeler Projesi Koordinatörü ve Göbek-

litepe Kazı Başkanı Prof. Dr. Necmi Karul, Göbeklitepe'de koruma altındaki ana kazı alanındaki çalışmalar sürerken, çatının kuzeyindeki yeni alanda da bu sezon kazılara başlandığını söyledi.

İŞÇİ GALİP

Bir arkadaşı, işyerlerinde yapmak istedikleri sendikal çalışma için Galip'ten yardım istemişti. Galip elbette bu isteğe kayıtsız kalmadı. Arkadaşından, bu işe katılmak isteyen güvenilir işçilerden bir kısmını toplamasını istedi.

Arkadaşı olan Mert, hafta sonu için bir randevu ayarlayacağını söyledi ve ekledi: “Arkadaşların ortak noktası sendikalara karşı duydukları şüpheler. En azından bu konuda bir yol alabilirsek...”

Galip, toplantı günü, belirlenen yere zamanında geldi. Mert ve iki arkadaşı gelmişti bile. Onlar tanışıp sohbet ederken, Mert, Galip'in sendikal bir işyerinde temsilci olduğunu, birçok işyerinde sendikal örgütlenme çalışmasına destek verdiğini anlattı. “Bugün de bize tecrübelerini aktaracak,” diye de ekledi.

Beklenen iki arkadaş da gelince Mert tekrar Galip'i tanıttı. Galip, sendikal çalışmada en önemli iki şeyin işçi arkadaşların birbirine güveni ve yürütülecek çalışmanın gizli olması gerektiği üzerinde durdu. Baştan itibaren hazırlığını her şeyi bir kerede anlatmak yerine, işçilerin kafasındaki sorunları çözmeye odaklanarak yapmıştı. Bu yüzden, Mert'in altını çizdiği sendikaya karşı güvensizliği öne aldı. Konuyu buraya getirip sözü işçilere bıraktı.

Biri, daha önce sendikal bir işyerinde çalıştığını, sendikanın işçilerin talepleri yerine patronların sözcüsü gibi davrandığını anlattı. Bir diğeri, sağdan soldan sürekli sendikaların işçileri sattığına dair bir şeyler duyduğunu anlattı. Diğerleri sessizce anlatılanları onaylıyordu.

Galip işçilere şunu sordu: "Neden sendikal olmak istiyorsunuz?" Hemen hemen hepsi, daha iyi bir ücret, insanca çalışma koşulları gibi gerekçeleri sıraladılar.

Galip: “Arkadaşlar, işte sendika dediğimiz şey, bunları sağlamak için gidilebilecek en doğru adrestir. Öncelikle yapılması gereken, sektördeki sendikalardan olabilecek en uygununu seçmektir, buna bakarız.”

“Ama daha önemlisi, hangi kurum olursa olsun, bizim güven ilişkisini kişilerden, sendikacıardan çıkarmamız lazım.”

İşçiler "nasıl yani" der gibi bakıyorlardı. Galip, aradığı ilgiyi yakalamıştı. “Bakın, ilk yapmamız gereken iş, adını koyarak, bir işyeri komitesi oluşturmak. Bunu başta işte sizler gibi işi sahiplenmiş kişilerle yapabiliriz. Ama bu komite ister istemez gizli bir komite olmak zorunda. Adına ne dersiniz deyin, burası kesin. Sendika bile bilmeyecek, bırakın patronu. İşler gelişip daha kalabalık olunca daha geniş bir sendikal komite kurulabilir. Burada amaç, her bölümden en az bir temsilciyi bulmak olmalı. Sizin çekirdek komiteniz ile bu farklı komiteler olacak. Belli bir noktadan sonra patron her şeyi öğrenebilir. Çekirdek komiteyi korumak bu açıdan önemli. Sendika, bir yerden sonra bütün kontrolü eline almak istediğinde siz bu çekirdek komite ile kendi hamlelerinizi yapabilirsiniz. İlk adımlarınız bunlar olmalı ki güven meselesi kişisel olmaktan çıksın.”

Kıssadan Hisse

Çocukken elma şekeri diye bir şey vardı. Kırmızı, parlak, cam gibi görünen o şeker kaplı elmayı uzaktan gördüğünde insanın canı isterdi. Hele başkasının elinde görürsen daha da çok... Bir gün çocuğun biri elma şekerini görür. Öyle sıradan bir şeker değildir bu. Kırmızı, parlak, kocaman... Tam istediği şey. Çocuk elma şekerine doğru koşar. Tam elini uzatıp alacakken birisi elmayı ondan kapıverir. Çocuk bir an ne olduğunu anlayamaz. Elini aşağı indirir... Elinde yalnızca sapı kalmıştır. Elma gitmiştir. Şeker gitmiştir. Ama çocuk hâlâ sapı tutmaktadır. Üstelik dışarıdan bakıldığında insanın elinde bir şey varmış gibi görünür. İşte hayat bazen böyledir. İnsana önce elma şekerini gösterirler. “Bak, senin olacak.” Heveslenirsin. Beklersin. Plan yaparsın. Hattâ onun üzerine geleceğini kurarsın. Sonra bir bakarsın... Elma yok. Ama elindeki sapı gösterip: “Bak, sen de bir şey aldın,” derler. Ve sen de bir süre o sapı tutup düşünürsün: “Ben gerçekten elma şekerini mi aldım, yoksa bana sadece sapını mı verdiler?” NATO Zirvesi sırasında, saraya görevler verilirken, bir vaat olarak sunulan F35 konusu bunun gibidir. Bir hevesle F35'ler beklenmeye başlandı. Hatırlanacağı üzere, bu uçakların parası verilmiş ama uçaklar alınamamıştı. Saray için parası ödenmiş uçakları almak bile bir propaganda malzemesi halini almıştı. Sonuç hüsrana. Şimdi saray erkânı kilometrelerce uzaktan Trump'a sesleniyor: “Uçakları verinnnn” ellerinde elma şekerini sapı.

elma şekerinin sapı

izahı olmayanın mizahı olur

yetkisiz garantörlük

Yıldızlar SSS Holding işçileri, aylardır alacakları için mücadele ediyorlar. Geçtiğimiz aylarda, işçi eylemlerinin sonucu alışımlışın dışında işçi temsilcileri bakanlığa çağrılarak İşçileri, Enerji ve Çalışma Bakanlığı temsilcileri ile görüştürüldü. İşçilere tarih verilerek o tarihe kadar alacaklarının şirket tarafından ödeneceği, ödenmezse garantörün Enerji Bakanlığı

olduğu söylendi. Günler geçti, ne patronlar ödeme yaptı ne de bakanlar sözlerini tutar oldu. Gazetemiz baskıya hazırlanırken defalarca gözaltına alınmalarına hatta aileleri de gözaltına alınmasına rağmen bir adım geri atmayan işçiler bütün engellemelere rağmen bakanlığın önünde gece gündüz nöbete başladı.

Saray Rejimi, sermayenin çıkarlarının yılmaz bekçisidir.

Rant-yağma-sömürü çarkının sürmesi için vardır.

Görölmüştür ki bakanların yetkisi, sarayın izin verdiği kadardır. Rejimin başındakiler, ülkeyi bir şirket gibi yönetiyorlar, bakanlar ise bu şirketlerin imza yetkisi olmayan, görüntüyü sağlayan yetkisiz, ilgisiz müdürleridir. Bundan utanç dahi duymayacak kadar da nasır tutmuştur derileri.

ayın karikatürü

